

Ἀπὸ Ὅλα

Τὸ σῆματόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Σκηναὶ ἐκ τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου.

ΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΤΟΙΜΟΣ ΠΡΟΣ ἸΜΑΧΗΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Η ΣΠΟΡΑ

Ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς ἔφθασεν. Ὁ γεωργὸς βλέπει τὴν ἀπέραντον πεδιάδα μὲ τοὺς ἀγρούς της, ἐτοίμην νὰ δεχθῇ τοὺς σπόρους τῆς Δήμητρος, διὰ νὰ τοὺς ἀποδώσῃ ἑκατονταπλασίονας. Ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς ἔφθασεν. Αἱ φθινοπωριναὶ βροχαὶ ἐγονιμοποίησαν τὴν γῆν καὶ τὸ ἄροτρον εὐχερῶς πλέον αὐλακώνει τὸ χῶμα. Ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς ἔφθασε καὶ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ἀναγινώσκειται αὖριον, λίαν ἐπικαίρως, ἡ ὥραία, ἡ παραβολικὴ περικολὴ τοῦ Εὐαγγελίου: «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ».

Ἐν τούτοις εἰς ἐκτάσεις φιλάτου ἐδάφους, ἐπὶ πεδιάδων καὶ ὄροπεδίων, μέσφ κοιλάδων καὶ χαράδρων, διέρχονται στρατιαὶ σιδηρόφρακτοι, καὶ ἀντὶ τῶν ἀρότρων οἱ κιλλίβαντες τῶν τηλεβόλων πιέζουσι τὸ ἐδαφος, τὸ ὁποῖον ἐφέτος δὲν θὰ γνωρίσῃ τὴν ἐπαφὴν τοῦ ἀρότρου, οὔτε θὰ αἰσθανθῇ τὴν ἡδονὴν τῆς περιπτύξεως τῶν σπόρων, τοὺς ὁποίους τόσον πιστῶς καὶ τόσον τρυφερῶς περιέλειπε.

Τώρα τὸν ἄερα διασχίζουν αἱ ὀβίδες καὶ ἂν σπείρεται κἄτι, αὐτὸ εἶναι τὰ τεμάχια τῶν χαλυβδίνων σφαιρῶν, τὰ ὁποῖα θερίζουσι τὰ πάντα, σκορπίζοντα τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν θάνατον.

Ἄλλ' ἂν ἐκεῖ, εἰς τ' ἀναπεπταμένα πεδία τῶν μαχῶν, ἡ σπορὰ τῶν εὐεργετικῶν κόκκων ἀνεστάλη καὶ ἀντικατεστάθη ἀπὸ τὴν σπορὰν τῶν σιδηρῶν σφαιρῶν, εἰς ἄλλα ἐδάφη τῆς ἰδίας πατρίδος ὑπάρχουσιν ἀγροὶ ἔτοιμοι νὰ δεχθῶσι τοὺς κόκκους, τοὺς ὁποίους θὰ εὐδοκίσωμεν νὰ τοῖς ρίψωμεν. Ἄν ἀλλαχοῦ σπείρεται ἡ ἀπόγνωσις καὶ θερίζεται ὁ ἀλλολαγμός, διατὶ ἐδῶ νὰ μὴ σπαρῇ τὸ ἔλεος καὶ νὰ θερισθῇ ἡ εὐγνωμοσύνη;

Καὶ εἰς τὴν προηγουμένην μου ὁμιλίαν συνίστων γενναίαν τὴν περὶ θαλπιν τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ στηρίγματα μάχονται σήμερον ὑπὸ τὴν βροχὴν καὶ τὸν ἥλιον. Καὶ σήμερον δὲν διστάζω νὰ ἐπαναλάβω τὴν σύστασιν, διότι φρονῶ, ὅτι μία ἀλήθεια δὲν χάνει τίποτε, ἂν λεχθῇ δὲς, τοῦναντίον μάλιστα, ριζώνεται καὶ βλαστάνει εἰς γενναῖα ἔργα.

Ἐκκλησίαν λοιπὸν πρὸς ὅλα τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα ὅλων. Ἀφοῦ ὁ πόλεμος εἶναι κἄτι, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν, ἅς μετριάσωμεν τοῦλάχιστον τὰς δυνάμεις του, ἅς ἐπουλώσωμεν τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας καταφέρει, καὶ παρηγορήσωμεν τὰς θλιβεμένας ψυχάς.

Ὁ στέφανος τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν θ' ἀποσπάσωμεν, θὰ εἶναι πολὺ λαμπρότερος ἀπὸ τοὺς ἐπιφθόνους στεφάνους τῶν νικῶν. Αὐτοὶ θὰ ὀφείλονται εἰς τὰ ἔξοχα καὶ τὸ τηλεβόλον, ἐνῶ ἐκεῖνος εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας καὶ εἰς τὴν φιλάνθρωπον ὁρμὴν τῆς ψυχῆς.

ΛΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης, 4 Ὀκτωβρίου, ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος καὶ τῶν τριῶν ὑπολοίπων συμμάχων Κρατῶν, ὑπὸ τῆς Τουρκίας μὲν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ Σερβίαν, ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος δὲ πρὸς τὴν Τουρκίαν. Τὴν ἐπαύριον δὲ ἀνεχώρησαν οἱ πρεσβευταὶ τῶν ἐμπολεμῶν Κρατῶν διὰ τὰς πρωτευούσας τῶν.

Ταυτοχρόνως πρὸς τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἤρχισαν καὶ αἱ ἐχθροπραξίαι. Κατὰ τὰς ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου εἰδήσεις, οἱ ἐχθρικοὶ στρατοὶ ἔλαβον στάσιν ἐπιθετικὴν καὶ ὁ μὲν σερβικὸς στρατὸς διηρέθη εἰς δύο τμήματα, ὃν τὸ ἐν ἐργάζεται ἀνεξαρτήτως, ἐπιτιθέμενον πρὸς νότον, τὸ δ' ἕτερον ἠνώθη μὲ τὸν βουλγαρικὸν στρατόν. Οὗτος δὲ πάλιν ἐνεργεῖ τὸ μὲν πρὸς τὸ Μουσταφᾶ Πασᾶ, τὸ δὲ πρὸς τὰς Σαράντα-Ἐκκλησίας. Ὁ ἑλληνικὸς πάλιν στρατὸς ἐπίσης ἐνεργεῖ ἐπὶ δύο διευθύνσεων, ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν Ἡπειρον μὲ κατεύθυνσιν τὰ Ἰωάννινα, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν μὲ κατεύθυνσιν τὰ Σέρβια.

Τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ πολέμου ἤρχισαν αἱ ἀψιμαχίαι, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι πάντοτε τὰ προοίμια τῶν μεγάλων μαχῶν. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν, αἱ ὁποῖαι φθάνουσι, πολλαὶ εἶναι ἀντιφατικαὶ καὶ μὴ ἐξηκριβωμένα. Τὸ βέβαιον ἐν τούτοις εἶναι ὅτι ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς τηρεῖ ἀμυντικὴν στάσιν ἐφ' ὅλων τῶν γραμμῶν.

Ὁ ὀθωμανικὸς στόλος τὴν 8 Ὀκτωβρίου ἐβομβάρδισε τοὺς βουλγαρικοὺς λιμένας Καβάρνης καὶ Βάρνης, τῶν βουλγαρικῶν τορπιλικῶν ἀποτυχόντων εἰς τὴν ἐφοδὸν αὐτῶν, καθὼς καὶ τῶν ἐπακτίων πυροβολείων. Αἱ ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ προελθοῦσαι εἰς τοὺς λιμένας ζημίαι εἶναι ἀρκεταί.

Ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς ἤρχισεν ἀμέσως ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ, μετὰ δὲ διήμερον μάχην, τὸ παρελθὸν Σάββατον κατέλαβε τὴν πόλιν. Ἄλλος στρατὸς ἐπετέθη κατὰ τῶν πρὸ τῶν Σαράντα-Ἐκκλησιῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων. Τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἡ μάχη ἔλαβε χαρακτὴρα σοβαρὸν, γενικευθεῖσα, κατέληξε δὲ εἰς τακτικὴν ὑποχώρησιν τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων πρὸς νότον χάριν συναντήσεως ἐπικουριῶν. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην οἱ Βούλγαροι λάβρως ἐπετέθησαν, ἀλλ' ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς ἔδειξεν ἐν τῇ ἀμύνῃ γενναϊότητα ἀπαραδειγμάτιστον.

Ὁ σερβικὸς στρατὸς, ὁ ἀνεξαρτήτως ἐργαζόμενος, εἶχε κατορθώσει νὰ προσέλθῃ πρὸς τὸ Κουμάνοβον, κατ' ἐπίσημον ὁμῶς τηλεγράφημα, ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς, ἀναλαβὼν ἐπίθεσιν, μετὰ κρατερὰν μάχην κατάρθωσε ν' ἀπωθήσῃ τὸν ἐχθρὸν μέχρι τῶν συνόρων. Βεβαιοῦνται ὅτι ἡ καταδίωξις ἐξακολουθεῖ.

Οἱ Μανροβούνιοι ἐπετέθησαν κατὰ τῆς Βεράνας καὶ τοῦ Τοῦζι, τὰ ὁποῖα μετὰ γενναϊότητην τῶν στρατευμάτων ἄμυναν ὑπέκλυψαν. Ἰδὴ προτίθενται νὰ προσβάλωσι τὴν Σκόδραν.

Ἐκ νότου ὁ πρὸς τὴν Ἡπειρον ἑλληνικὸς στρατὸς, ἀφοῦ προσέβαλε τὰ βουνὰ τοῦ Γριμπόβου, εὗρεν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ τῶν Ἰωαννίνων ἀγνοοῦνται ὅμως τ' ἀποτελέσματα. Ὁ πρὸς τὴν Μακεδονίαν ἐνεργῶν, τὴν πρωίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου προσέβαλε τὴν Ἐλασσῶνα, ἥτις αὐθημερὸν ὑπέκλυψεν ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς μετὰ τὴν μάχην ἀπεσύρθη, ὀχυρωθεὶς ἐν Σερβίῳ. Ἐπίσης ἠγγέλθη ἀπόβυσις ἑλληνικοῦ σώματος εἰς Αἰκατερίνην, ὃς καὶ ἐν Λήμνῳ. Ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐνεργεῖ αὐστηρὰς νηοφίας εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Μετὰ τὰς εἰδήσεις ταύτας, πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἐξ αὐτῶν οὐδὲν γεγονὸς εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν κλίσιν τῆς πλάστιγγος καὶ ὅτι μετὰ ψυχραιμίας μᾶλλον πρέπει ν' ἀναμένωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων μαχῶν.

➔ Ἡ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἰταλίας εἰρήνη ἐγένετο. Ἡ Τριπολίτις παραδίδεται εἰς τὴν Ἰταλίαν, τηρουμένης ἐν αὐτῇ τῆς θρησκευτικῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου. Αἱ νῆσοι ἀποδίδονται, παρεχομένης εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῶν ἀμνηστίας.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΗΡΩΙΔΕΣ

Θά ήθελον νά εὔρισκον ἕνα ἀκριβή ὀρισμὸν, κάποιον ἄλλον τίτλον, διὰ νά χαρακτηρίσω καταλλήλως, χωρὶς νά προκαλῇ σύγχυσιν, τὰς γενναίας ἐκείνας γυναῖκας, μέσα εἰς τὸ στήθος τῶν ὁποίων πάλαι τόσοι δυνατὰ τὸ θάρρος καὶ ἡ καρτερία.

Δὲν πρόκειται ἐδῶ νά ὁμιλήσω διὰ τὰς γυναῖκας ἐκείνας τῶν Μαύρων Ὁρέων τῆς σήμερον ἢ τῶν ἡπειρωτικῶν βράχων τῆς χθές, αἱ ὁποῖαι μετὰ τὸ πυροβόλον εἰς τὴν χεῖρα καὶ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ συζύγου, τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ μνηστήρος, ἐσπειραν καὶ ἐκείναι εἰς τὸν ἐχθρὸν τὴν καταστροφὴν, τὰς πληγὰς καὶ τὸν θάνατον.

Ἀποκαλύπτομαι βαθύτατα πρὸ αὐτῶν, διότι ὁμολογῶ ὅτι μέσα εἰς τὰ στήθρα των μία ἄλλου εἶδους ψυχὴ ἔζη καὶ ἐν ἱερὸν αἶσθημα τὰς ἐκίνει. Ἀλλ' ἂν ἀποκαλύπτομαι πρὸ αὐτῶν μετὰ θαυμασμοῦ, κλίνω τὸ γόνυ μετ' εὐγνωμοσύνης πρὸ τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι πάλιν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν συζύγων των, τῶν ἀδελφῶν, τῶν μνηστήρων, τῶν ξένων, ἀλλὰ κρατοῦσαι τὸν βάμβακα καὶ τὸν ἐπίδεσμον, τὸ χλωροφόριον καὶ τὸ τοιαυτὸν, προσφέρουν τὴν ἰσάν ἀντὶ τοῦ θανάτου, τὴν παρηγορίαν ἀντὶ τοῦ ἀπελπισμοῦ.

*

Ἐνθ' βαρὺ, συγκλονιστικὸν κροτεῖ τὸ τηλεβόλον· ἐνθ' αἱ ὁμοβροντίαι τῶν πυροβολισμῶν δαιμονιωδῶς συρίζουσιν εἰς τὸν αἰθέρα· ἐνθ' ἡ ἰσμία τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν φίλων συγχέεται εἰς τὸ χῶμα· ἐνθ' ἐπάνω εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν βλέπει τις σύμφυρτα, ἡρωτικῶς ἀσπασμένα σώματα, κρανία ἡμιθροῦσιν, μέλη παραλελυμένα, ἢ δὲ πολεμικὴ ἰαχὴ πνίγει καθὲς στεναγμὸν, συγκαλύπτει καθὲς ἐπικλήσιν· ἐνθ' ὁ μὲν νικητὴς, ἄγριος, ὀρμητικὸς, μεθυσμένος ἐκ τῆς δόξης καὶ τῆς πυρίτιδος, ἐπιπίπτει ἀκάθεκτος, καταλείπων ὀπίσθεν τοὺς νεκρούς, ἀμνημονῶν τοὺς τραυματίας, ὁ δὲ ἡττημένος, μετὰ τὴν παραζάλην εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν κόπωσην εἰς τὸ σῶμα, ἀφίνει τὰς θέσεις του καὶ τὸ πεδίων τῆς τιμῆς στρωμένον μετὰ λείψανα τῶν ἀδελφῶν του· ἐνθ' τέλος ἡ ἀνθρωπίνη μαρτυρία ἐκδηλώνεται μετὰ ὅλην τὴν τὴν δύναμιν ἀγρίαν, φρενιτιώδη, ὑπεράνθρωπον, μόνῃ ἡ Καλοσύνη καὶ ἡ Εὐποιία, προσωποποιούμεναι μέσα εἰς γυναικείας ψυχάς, περιφέρονται ἐπὶ τοῦ ἐγκαταλειμμένου πεδίου, ἀναζητοῦν εἰς τὰς τάφους, εἰς τὰς χαράδρας, εἰς τὰς κλιτύας καὶ ἀνυπακούουσι τὰ θύματα διὰ νὰ τοῖς δώσωσι μίαν ἐγκαιρον βοήθειαν, ἢ ὁποῖα θὰ τὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τὸ ταχύτερον, ἢ μὴν σταγόναν ὕδατος, ἢ ὁποῖα θὰ γλυκάνῃ τὸ τέλος των...

*

Δι' αὐτὰς δὲν ὑπάρχουσι φίλοι πλέον ἢ ἐχθροί, σύμμαχοι ἢ ἀντίπαλοι· δι' αὐτὰς ὑπάρχουσι μόνον θύματα, ἔχοντα ἀνάγκην βοήθειας, πληγαί, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐπουλωθῶσιν. Ἡ Εὐποιία, καίτοι ἐφάρπτεται ἐπὶ τῆς γῆς, βυθίζει ὅμως ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν καὶ περιπτύσσεται τὸν μὲν, ὅσον καὶ τὸν ἄλλον, περιβάλλει τὸν ἐχθρὸν, ὅσον καὶ τὸν φίλον.

Ἡ Εὐποιία, γέννημα τοῦ οὐρανοῦ, δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀντιληφθῇ τὰς διακρίσεις, τὰς ὁποίας κατεσκεύασαν ἐπὶ τῆς γῆς οἱ ἄνθρωποι, δίδει δὲ εἰς αὐτοὺς, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς φοβερωτέρας ἀγριότητος ἀκριβῶς, τὸ ὠραιότερον μάθημα τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς ἀγάπης.

Παρατάσσει κάτω ἀπὸ τὴν πρόχειρον στέγην τοῦ φορητοῦ νοσοκομείου τοὺς ἀντιπάλους, πληγωμένους πλέον καὶ ἀσθενεῖς καὶ μετὰ μείδιαμα τῆς παρηγορίας τοὺς συναδελφώνει, μοιράζουσα ἐξ ἴσου τὸ ξαντὸν, σκορπίζουσα ἐξ ἴσου τὴν περιθαλψιν.

*

Καὶ διὰ τὴν ὥραίαν αὐτὴν μυσταγωγίαν — διότι εἶναι μυσταγωγία ἢ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ — ἐσπευσεν ἡ γυνή, ἱέρεια σεμνὴ τῆς Καλοσύνης καὶ τῆς Εὐποιίας.

Ποῖος θ' ἀναγνωρίσῃ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐσυνειθίσκαμεν νὰ βλέπωμεν μόνον εἰς τὰ φωτόλουστα καὶ καλοθερμασμένα σαλόνια καὶ νὰ τὴν νομίζωμεν ὡς εὐθραυστον καὶ λεπτοφυῆς κόσμημα, ὅταν τὴν συναντήσῃ τὴν ἰδίαν μετὰ τὸ ἴδιο τὸ χαριτωμένον τῆς μειδιάμα, μετὰ τὴν ἰδίαν τὴν τριανταφυλλέναν καὶ αἰθερίαν σάρκα μέσα εἰς τὸ περιβάλλον, τὸ ὁποῖον πληροῦσιν οἱ στεναγμοὶ καὶ οἱ πόνοι, νὰ παρίσταται παντοῦ εἰς τὸ πλευρὸν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τὴν ἐπικαλεῖται καὶ τὸν νὰ βυθίσῃ τὰ κρινόλεuca δάκτυλά της εἰς τὸν πόνον καὶ τὸν πόνο; Ποῖος θ' ἀναγνωρίσῃ τὴν ψυχὴν, ἢ ὁποῖα ἔτρεμεν ἄλλοτε εἰς τὴν θέαν τῆς πλέον ἀσημαντοῦ ἀμνηστίας καὶ τώρα σπεύδει γενναίᾳ μετὰ αὐτοπεποίθησιν, μετὰ καρτερίαν, ἀλλὰ καὶ μετὰ φιλτρον καὶ μετὰ τρυφερότητα νὰ κάμῃ ὅτι δὲν δύναται ὁ ἰατρὸς καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ βαλσάμου;

*

Οἱ ἄνδρες ἐν πολλοῖς ἐσκευάσαντο τὴν γυναῖκα καὶ οἱ ἀφορισμοὶ των συνήθως τὰς ἡδίκησαν. Δὲν δύναμαι τώρα αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ φαντασθῶ ἀτυχέστερον καὶ συκοφαντικώτερον ὀρισμὸν ἀπὸ ἐκείνου, τὸν ὁποῖον συνήθως περὶ γυναικὸς ἐπαναλαμβάνομεν, μ' ἕνα ἥποπτον μείδιμα: — Ὁ προορισμὸς τῆς γυναικὸς εἶναι μόνον νὰ τέρπῃ.

Διαμαρτύρομαι μετὰ τὸν ἰσχυρότερον τόνον ἐξ ὀνόματος τῶν ἡρωίδων αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι παρακολούθουν τοὺς ἐμπολέμους καὶ σπεύδουν εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν μας, διαμαρτύρομαι ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν εὐγενῶν γυναικῶν. Ἡ γυνή, ἂν ἔχῃ κάποιον προορισμὸν ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, ὁ προορισμὸς τῆς αὐτῆς εἶναι εἰς, μέγας.

— Ὁ προορισμὸς τῆς γυναικὸς εἶναι ν' ἀγαπᾷ. Καὶ τὸν προορισμὸν τῆς αὐτῆς πιστὰ ἐκπληροῖ πάντοτε, εἴτε ὅταν μικροῦλα χαριτωμένη παιδίσκη ρίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων της, εἴτε ὅταν περιπτύσσεται μετὰ περιπάθειαν ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἡγάπησεν, εἴτε ὅταν ταυτίσῃ τὴν τύχην της μ' ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν ἢ ἐδέχθη, εἴτε πάλιν σπεύδουσα θετὴ μήτηρ, ἀδελφή, προστάτις εἰς τὸ πλευρὸν τῶν δυστυχῶν, τῶν πληγωμένων, τῶν πενιμμένων.

Διότι μόνον ἡ ἐσωτερικὴ ἀνάγκη ἐνὸς εἰδώλου τὴν κάμνει σήμερον νὰ ἐξῇ τὸ ξαντὸν, νὰ θεωπεύῃ ἐν ἀγνωστον μέτωπον καὶ νὰ διακρύψῃ εἰς τὸν πόνον ξένων πληγῶν.

Πολλοὶ θυσίαι τῶν ἀνδρῶν ἔχουσιν ὡς ἐλατήριον τὸν ἐγωισμὸν, πολλοὶ ἡρωϊκαὶ πράξεις των τὴν δόξαν· μόνῃ ἡ γυνή, ὅταν τίθεται παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἐνός, ἢ σπεύδῃ εἰς ἐπούλωσιν μιᾶς πληγῆς, δὲν σκέπτεται τίποτε ἀπ' αὐτὰ, ἀλλ' ὑπακούει εἰς μίαν ἐμφυτον κλίσιν εἰς ἱκανοποίησιν ἐνὸς τρυφεροῦ ἰδανικοῦ τῆς ἀνευ ὀρίων ἀγάπης.

*

Γονατίσατε πρὸ τῶν ἡρωίδων αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ μέσα εἰς τὸ ἀποκρουστικώτερον περιβάλλον σκορπίζουν τὰ μύρα τῆς χάριτος καὶ τὰ παρηγόρια δῶρα τῆς Ἀγάπης.

Θ. Κ. Μ.

Ζητήσατε ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τοῦ «Απ' Όλα» τὸ:

Διατί ἡ Ζωή;

Γρ. 3. (Δεκτὰ καὶ γραμματόσημα).

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΝ

ΜΑΡΙΓΟΝ ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑΝ

ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥΣ, 234

—*—

«Σεβαστὴ μου καὶ προσφιλεστάτῃ μου Μαριγώ, πρῶτον ἔρχομαι νὰ ἐρωτήσω διὰ τὴν υἱεὶάν σας καὶ δευτέρον καὶ ἡμεῖς υἱαῖνομεν, καὶ σὰς φιλῶ, ἂν ἐπιτρέπεται δηλαδὴ. Χθὲς ἐπαρουσιάσθηκα στὸ Σύνταγμα μου καὶ ἐφόρεσα τὰ ρούχά μου καὶ νὰ με ἰδῇς εἶναι νὰ με πῆξς στὸ ποτήρι, ποῦ λέει ὁ λόγος. Μ' ἐκούρεσαν, καὶ αὐτὸ μοῦ κοστίζει, γιατί εἶμαι σὺν κουρεμένο γίδι, καὶ ὅταν με ἰδῇς δὲν θα με γνωρίσῃς, ἴδιο κουρεμένο γίδι, μετὰ τὸ μπαρδὸν ποῦ λέει ὁ Γάλλος.

«Ὁ συνταγματάρχης μου μ' ἐγνώρισε καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη φορὰ ποῦ ἤμουνα ἐφεδρὸς καὶ μοῦ λέει: βρε κοθῶνι, ἐδῶ εἶσαι πάλι; ἐδῶ, κύριε συνταγματάρχη, τοῦ λέω· πῶς πάνε ἡ δουλειά, μοῦ λέει· τοῦ λέω καλὰ· τώρα ἀγαπῶ μιὰ μαγέρισσα, ποῦ κάνει κατὰ κεφτέδες, κύριε συνταγματάρχη, ποῦ ἄλλο νὰ σοῦ λέω, καὶ ἄλλο νὰ τῆς φῆς. Ἐπειτα ἦρθε καὶ ὁ ἔντοῦ καὶ μιλήσαμε γαλλικά, καὶ ἐβγάλε καὶ μοῦδωσε καὶ τοιγάρο, ποῦ δὲν εἶχα.

«Τὴ νύχτα μᾶς πῆγαν νὰ κοιμηθοῦμε στὸ Πανεπιστήμιο. Ἐκεῖ ποῦ κοιμώμουν σ' ἕνα θρανίον, κατὰ μ' ἐτοίμησε. Τί εἶνε, μαρὲ παιδιά, ἴσως, φύλλους ἔχει τὸ Πανεπιστήμιο; Ὁχι, μοῦ λέει ἕνας κουραμπιές ποῦ κοιμώτανε στὸ πλάι μου· θὰ εἶναι κανένας ὑπερσυντελικός. Τί εἶναι αὐτό; τοῦ λέω. Εἶναι ποῦ λέει ἕνα καινούργιο ζουζούνη ποῦ τοιμπάζει, καὶ νοιώθεις τὸ δάγκαμά του ὡς τὸ μυαλό. Θὰ τὸ ἀφῆσε κανένας δάσκαλος ἐδῶ μέσα. Γιὰ νὰ μὴ σὰς τὸ πολυλογῶ, θεά μου δεσποινίδα Μαριγώ, δὲν ἐκλείσα μάτι ὅλη τὴ νύχτα.

«Τὸ πρῶτ' ἐπῆγαμε γιὰ ἄλογα. Αὐτὸ τὸ λένε γαλλικά ἐπίταξι, καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ τὰ καταφέρνω καλὰ στὰ γαλλικά, ἐμένα με ἐβάλανε ἐπὶ κεφαλὴ τῶν κτηνῶν. Ὅταν περνούσαμε λοιπὸν, ἐβγαίνανε ἢ δούλες στὴν πόρτα καὶ με βλέπανε καὶ λέγανε: τί ὄρατος φαντάρος! ἀλλὰ ἐγὼ ἔκανα τὸν κουτό, γιατί τί δηλαδὴ ἀστεία θὰ κάναμε τώρα; ἐμεῖς ἦρθαμε νὰ ὑπηρετήσωμε τὴν πατρίδα καὶ ὄχι νὰ κάναμε ἐργολαβία, καὶ ἔπειτα ἐγὼ εἶμαι βλέπεις χτυπημένος μετὰ τὰ κάλλη σου, νταρτάνα μου, καὶ στραβώνουμαι σὺν περνήνῃ ἄλλῃ γυναίκα.

«Ὅριον φεύγομε μετὰ τὸ καλὸ γιὰ τὰ σύνορα, μὰ νὰ μὴ μοῦ χολοσκᾷς, Μαριγώ μου, καὶ θὰ γυρῶ πίσω. Δὲν μοῦ λέε, ἀλήθεια; τὸ μισθὸ σου τὸν πήρες; Ὁχι δηλαδὴ πῶς χρειάζεται, ἀλλὰ ἔτσι ρωτῶ ἀπὸ ἐνδιαφερό γιὰ σένα.

«Μὰ μὴ μοῦ χολοσκᾷς, Μαριγώ μου ἐξάισια. Μακαρόνια μονάχα νὰ μὴ μοῦ φτειάσῃς πιά. Καὶ πρὶν τὰ συχαίνουμα, μὰ τώρα δὲ θὰ τὰ βάλω πιά στὸ στομάχι μου, γιατί θὰ μοῦ θυμίζουσιν τοὺς ἄστους τοὺς Μακαρόναδες. Εἶσαι ἐξυπνο κορίτσι ἐσὺ καὶ καταλαβαίνεις τὸ λόγο. Ἄν εἶναι κανένας κεφτές παραπάνω, δὲν πειράζει, γιατί τώρα βλέπεις ἔχομε καὶ τὸν συνταγματάρχη καὶ πρέπει νὰ τὸν καλοπιάνωμε νὰ πάρωμε καμμιὰ ἀδεία.

«Πρὶν φύγωμε γιὰ τὸν πόλεμον, θὰ περῶσω νὰ σε ἰδῶ, νταρτάνα μου, καὶ μὸ δώσῃς δηλαδὴ τὴν εὐχὴ σου καὶ ὅ,τι ἄλλο βρεθῇ.

«Τὸ βράδυ ποῦ θὰ τηγανίσῃς τίποτα παράκια, μὴ με ξεχνᾷς, Μαριγώ μου ἀθάνατη, γιατί ἔτσι τηγανίζομαι καὶ ἐγὼ γιὰ σένα, καὶ σοῦ γλυκοφιλῶ τὴν δεξιὰ σου, μετὰ τὸ μπαρδὸν δηλαδὴ, ὅπως λέει ὁ Γάλλος, καὶ μένω

Κωθανάσιος Φανταρόπουλος

*Εφεδρὸς τοῦ 3ου Πεζικοῦ Συντάγματος.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ὁ Ρίπ.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Τώρα, ὅτε ὁ πόλεμος ἐξερράγη, εἰς ὅλα δὲ τὰ ἐμπόλεμα κράτη μεγάλη κίνησις γίνεται καὶ τόσαι φροντίδες λαμβάνονται πρὸς περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν τοῦ πολέμου, ἐθεωρήσαμεν ἐνδιαφέρουσαν τὴν δημοσίευσιν τῆς κατωτέρω πραγματείας τοῦ Γ. Κ. Τυπάλδου, ἥτις, καίτοι «Λησμονημένη σελίς», δὲν εἶναι ὅμως διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον ἐπίκαιρος).

Ὁ στρατιώτης καταφρονεῖ τὸν θάνατον χάριν φαντασιώδους στεφάνου εἰς τὸ ρωμαντικὸν τῆς δόξης στάδιον, ἀλλ' ἐγείρει τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν μάχην πεσόντα καὶ πλύνει μὲν ἐν δάκρῳ ἐκάστην πληγὴν του.
Βύρων.

Ὁ πόλεμος ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, εἰς οὓς ἀνέρεχεται ἡ μνήμη τῆς ἱστορίας. Ἐφ' ὅσον τὰ ἔθνη ἐπρωόδουσιν εἰς τὸν πολιτισμὸν, συνεπρωόδουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ τοῦ πολέμου τέχνη. Τὰ ἀρχαιότατα ἐκ τῶν γνωστῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Ἰνδοί, εἶχον μονίμους στρατοὺς καὶ στρατιωτικὸν ὀργανισμόν σπουδαίων. Οἱ ἀρχαῖοι Μῆδοι καὶ οἱ Πέρσαι παρέταξαν μεγίστους στρατοὺς μετὰ ἱππικοῦ καὶ ὀπλισμένων ἀρμάτων. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἵτινες ὅλας μὲν τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας ἐβελτίωσαν, πολλὰς δ' ἐτελειοποίησαν, μεγίστας ἐποίησαν προόδους καὶ εἰς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου, διότι οὐ μόνον ἐβελτίωσαν τὰ τῆς τακτικῆς καὶ τοῦ ὀπλισμοῦ, ἀλλ' ἀνεκάλυψαν αὐτοὶ πρῶτοι τοὺς ἀμεταβλήτους τῆς στρατηγικῆς κανόνας.

Ἡδὴ παριστάμεθα μάρτυρες ἐνὸς τῶν φοβερωτέρων πολέμων, οἵτινες ποτε ἐγένοντο. Ἀπέναντι δὲ τῶν γεγονότων τούτων δεόν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παιδαριώδεις ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν Κουακέρων καὶ τῶν φιλειρηνικῶν συνόδων, ὅπως παιδαριώδης ἦτο καὶ ἡ κατὰ τὸν προπαραελθόντα αἰῶνα ἀξίωσις τοῦ Ἀββᾶ de Saint Pierre, ὅτι εὗρε τὸν τρόπον τῆς ἐξασφαλίσεως ἀδιαλείπτου εἰρήνης διὰ τῆς ἀνιδρύσεως ἀνωτάτου τινὸς τῶν ἐθνῶν δικαστηρίου, μέλλοντος νὰ λύῃ ἀμετακλήτως τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰς! Οἱ πρακτικῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων κρινόντες, ὀφείλουσι νὰ προσπαθῶσι μὲν παντοιοτρόπως περὶ τῆς δυνατῆς ἀποσοφίσεως τῶν αἰτίων πολέμου τινός, ἐπιστάντος δ' αὐτοῦ, νὰ φροντίζωσι τὸ κατὰ δύναμιν περὶ τῆς περιθάλψεως τῶν θυμάτων αὐτοῦ.

*

Αἱ πρῶται ἀπαρχαὶ τῆς τέχνης τοῦ περιποιεῖσθαι τοὺς τραυματίας ἀνάγονται εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Βεβαίως δὲν ἐστεροῦντο γνώσεών τινων χειρουργικῶν οἱ ἀρχαιότεροι ἀνατολικοὶ λαοί, καὶ ἰδίως οἱ Αἰγύ-

πτιοί. Πλὴν παρ' Ἕλλησι τὸ πρῶτον ἀνευρίσκομεν εἰς χρόνους ἀρχαιοτάτους τὰς ἀληθεῖς ἐπιστημονικὰς βάσεις τῆς χειρουργίας, ἥδη δὲ παρ' Ὀμηρῷ ἀπαντῶμεν τὴν πρῶτην ἀξίαν λόγου στρατιωτικὴν χειρουργίαν, ἐξασκουμένην παρὰ χειρουργῶν ἐμπειρῶν καὶ μεγαλῶς τιμωμένων. «Ἰητὴρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων», εἶπεν ὁ Ἰδομενεύς. Ἐξ ὅσων λοιπὸν ἀναφέρει ὁ Ὀμηρὸς, γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ πολιορκῶν τὴν Τροίαν ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν ἐστερεῖτο ἱατρικῆς βοήθειας, ἀνεπαρκοῦς μὲν ἴσως, ἀλλ' ὁπωσδήποτε πολλοῦ λόγου ἀξίας. Μεταβαίνοντες δὲ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους, δυνάμεθα νὰ χρονολογήσωμεν τὴν εἰς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τραυματίας χορηγουμένην ἐπιστημονικὴν θεραπείαν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα ἀκμάσαντος ἐνδόξου Γάλλου χειρουργοῦ Ambroise Paré, ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ καθιδρυτὴς τῆς νεωτέρας χειρουργίας καὶ ὡς ὁ ἀρχαιότερος τῶν στρατιωτικῶν ἱατρῶν τῆς νεωτέρας Εὐρώπης.

*

Πλὴν ἡ ἀποσίωσις τῶν ἱατρῶν καὶ τῶν νοσοκόμων δὲν ἀρκεῖ, ὅπως περιθάλψῃ τόσα τοῦ πολέμου θύματα. Πρὸς συμπλήρωσιν ἐν μέρει τῶν ἐλλείψεων τούτων, καθιδρύθη ὁ θεσμὸς τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ», ὅστις δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ μεγίστη προσπάθεια, ἥτις ποτὲ κατεβλήθη ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν τοῦ πολέμου δεινῶν. Ἡ ἰδρυσις τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» ἔλαβεν ἀφετηρίαν ἐκ τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ πολέμου τοῦ 1859. Εἰς λόγιος Ἑλβετός, ὁ Henry Dunant, ἐκ Γενεύης, ἔχων φιλάνθρωπικὴν παρά τινων ἐκ τῶν συμπολιτῶν του ἐντολήν, παρέστη εἰς τὴν μάχην τοῦ Σολφερίνου, παρευθὺς δὲ προσήνεγκε σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς πλείστους τραυματίας. Τὰς ἐντυπώσεις καὶ παρατηρήσεις αὐτοῦ ἐδημοσίευσεν ἐν πονήματι ἐπιγραφομένῳ: «Μία ἀνάμνησις τοῦ Σολφερίνου», ἐν ᾧ σπαραξικαρδίως περιέγραψε τὰ δεινὰ τῶν τραυματιῶν καὶ τὰ ἀτελῆ μέσα τῆς περιθάλψεως αὐτῶν.

Εὐτυχῶς αἱ τραγικαὶ περιγραφαὶ τοῦ Dunant δὲν ἔμειναν ἀπρακτοί. Ἡ ἰδέα τῆς καθιδρύσεως εταιρίας ἐπικούρου τῶν στρατιωτῶν τραυματιῶν συνεζητήθη τὸ πρῶτον ἐν Γενεύῃ τὴν 9 Φεβρουαρίου 1863 ἐν τινι συνεδριάσει τῆς αὐτόθι «Ἐταιρίας τῆς κοινῆς ὠφελείας». Ἐλαβε δ' αὕτη ἀπαρχὴν πραγματοποιήσεως κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, διὰ συστάσεως «Διεθνούς ἐπιτροπῆς, ἐπικούρου τῶν στρατιωτῶν τραυματιῶν».

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Γενεύης ἀπήντησε πανταχοῦ ζωηρὰν συμπάθειαν. Ἡ ἐπιζητούμενη διεθνὴς σύμβασις ὑπεγράφη τὴν 22 Αὐγούστου 1864 καὶ ὑπάρχει γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σύμβασις Γενεύης» (Convention de Genève). Αἱ ἀρχαὶ τῆς συμβάσεως ταύτης εἶναι αἱ ἑξῆς:

Τὰ χειρουργεῖα, τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα, τὰ κινητὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰ ἄλλα πρόσκαιρα καταστήματα, τὰ ἀκολουθοῦντα τοὺς στρατοὺς, ὅπως παραλάβωσιν ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, κηρύσσονται οὐδέτερα καὶ ὡς τοιαῦτα μένουσιν ἀνενόχλητα καὶ προστατεύονται παρὰ τῶν διαμαχομένων, ἐν ὅσῳ ὑπάρχουσιν ἐν αὐτοῖς ἀσθενεῖς καὶ τραυματίαι. Τὸ προσωπικὸν τῶν νοσοκομείων, ὡς καὶ οἱ ἱερεῖς, μετέχουσι τῶν εὐεργετημάτων τῆς οὐδετερότητος. Ὅσοι τῶν κατοίκων συνδράμωσι τοὺς τραυματίας, μένουσιν ἀνενόχλητοι καὶ ἐλεύθεροι. Πᾶς τραυματίας περιθάλπόμενος ἐν οἰκίᾳ προστατεύει αὐτήν. Οἱ νοσοῦντες ἢ τραυματίαι στρατιῶται παραλαμβάνονται καὶ περιθάλπονται εἰς οἰανδήποτε ἀνήκουσιν ἐθνικότητα. Σημαῖα διακριτικὴ καὶ ὁμοιόμορφος ὁρίζεται, ὡς καὶ περιβραχιόνιον, φέροντα ἐρυθρὸν σταυρὸν ἐπὶ λευκοῦ θυρεοῦ.

Εἰς τὰ διεθνή ταῦτα κείμενα προσεχώρησαν ὅλαι αἱ χριστιανικαὶ Δυνάμεις καὶ ἡ Τουρκία, ἥτις διετύπωσε τὴν ἀξίωσιν, ἀγνωρισθεῖσαν παρὰ τῆς Εὐρώπης, ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐπ' αὐτῇ ἐρυθρὸν σταυρὸν δι' ἐρυθρᾶς ἡμισελήνου.

Γ. Κ. ΤΥΠΑΛΔΟΣ

→→→.....←←←

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΣ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Gustave Soulier μονογραφία περὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Tintoret εἰς τὴν βενετικὴν ζωγραφικὴν. Ὁ συγγραφεὺς περὶ Tintoret λέγει ὅτι, ἂν οὗτος δὲν θεωρεῖται γενικῶς ἐν Γαλλίᾳ ὡς εἰς τῶν μεγαλειτέρων ζωγράφων τῆς ὥρας ἰταλικῆς περιόδου, τοῦτο συμβαίνει, διότι εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου ἐλάχιστα ἐργα του ὑπάρχουσι, μόνη δὲ ἡ Βενετία δύναται ν' ἀποδόσῃ εἰς αὐτὸν τὴν δόξαν του.

Τῆς αὐτῆς ἀδικίας θύμα εἶναι καὶ ὁ καλλιτέχνης Sodoma, κατὰ τὸν κριτικὸν του Henri Havotte, ἂν τὰ ἐργα του δὲν εὕρισκοντο κατεσπαρμένα εἰς μικρὰς πόλεις τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Marcel Raymond εἰς μίαν βιογραφίαν τοῦ Brunelleschi διαγραφει συντόμως τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς κατὰ τὴν ἰταλικὴν ἀναγέννησιν τοῦ 15 αἰῶνος καὶ ἐξηγεῖ τὴν τέχνην τῶν Alberti, Michelozzo, Giuliano de Majano καὶ ἄλλων.

ΓΑΛΥΠΤΙΚΗ

Εἰς τὸ Βατερλό ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον θ' ἀφιερωθῇ εἰς τὸν Βίκτωρα Hugo. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐγένετο τελετὴ, εἰς ἣν παρέστησαν πολλοὶ προσωπικότες ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ καὶ φιλολογικοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν νῆσον τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἱδρύθη ἐν ἱστορικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν μουσείον, ἃ θα συνεκεντρώθησαν ἐργα τοῦ Gericault, Engénodami, Monticelli, Raffaëli καὶ ἄλλων.

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΟΣΚΩΤΙΚΗΝ

Α. ΣΦΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΑΣ

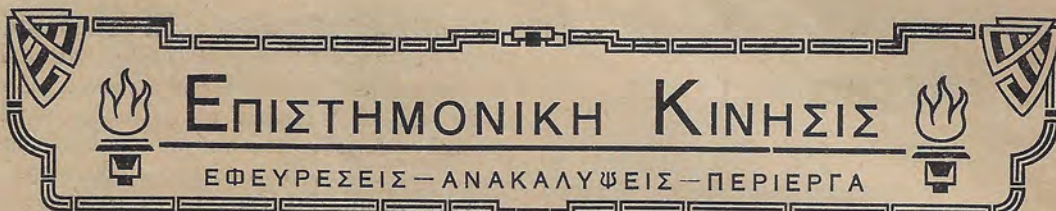
Σταμπούλ, Χαμηδιέ Τζατασί, Σιρκετζί, 14.

Υποκατάστημα: Γαλατζ, Ὁδὸς Χατατοῆ, ἀρ. 3.

Ἰδιαίτερον τμήμα κουπονίων.

Πλουσία συλλογὴ Γεσκίων φανταζί.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Η ΠΟΛΙΣ ΜΑΣ εξ αιτίας του πολέμου φιλοξενεί άρκετους Εύρωπαίους δημοσιογράφους, οι οποίοι εφθασαν διά να παρακολουθήσουν έκ του σύνεγγυς τὰ γεγονότα. Είναι πολύ ευχάριτος ή στενή αυτή επικοινωνία τών ανθρώπων αυτών, οι οποίοι διευθύνουν ή φωτίζουν την δημοσίαν εύρωπαϊκήν γνώμην μεθ' ήμων, διότι είμεθα βέβαιοι, ότι κατά την επισταμένην τών πραγμάτων έρευναν και μετά την σχετικήν αυτών εις τās εύρωπαϊκάς εφημερίδας εκθεσιν, θα καταπέσωσι μερικά προλήψεις, εις τās οποίας ένσημενίζετο ή εύρωπαϊκή δημοσία γνώμη. Άρκει όμως και οι Εύρωπαίοι δημοσιογράφοι να μη φθάσουν έδω προκατειλημμένοι περί τών ένταυθα, όποτε θέλουν γράψει εξ ίσου σφαλερώς ως αν δέν μετεκινούντο έκ τών γραφείων των. Είναι καιρός, νομίζομεν, ή αλήθεια ν' αναλάμψη τώρα, ότε ή Τουρκία διέρχεται ήμέρας δοκιμασιών.

ΠΡΕΠΕΙ ΕΠΙΣΗΣ να συστήσωμεν εις τόν λαόν, να μη πείθεται εύκόλως εις τās από όρας εις όραν κυκλοφορούσας διαδόσεις, αι όποιαί είναι κατά μέγα μέρος δολήρικτοι και άβάσιμοι. 'Η τοιαύτη εύπιστία θα ήτο άπλουν παιγνιον μερικών έπιτηδείων, αν δέν ήδυνάτο να έχη όλεθρίας πλάκας συνεπειάς. Εις παρομοίας περιστάσεις ή ψυχραιμία πρέπει να κυριαρχή και έκαστος να όπλισθ ή δι' ύπομονής, μεθ' ής και μόνης ν' αναμένη τα γεγονότα. Εύτυχώς ή διευθύνουσα τάς τύχας του κράτους Κυβέρνησις έλαβε και λαμβάνει όλα τὰ μέτρα, όπως προλάβη πάσαν τυχόν άνωμαλίαν. 'Εν τούτοις εις τό έργον της αυτός πρέπει να την ένισχύσωμεν πάντες ή νευρικότης μας βλάπτει μάλλον ή όφελει.

Η ΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

"Όταν ή μαύρη καταχνιά τόν ήλιο σκοτεινιάση και τὰ δροσόλουστα βουνά χιόνι πυκνό σκεπάση, τότε τὰ λούλουδα μαδούν, οι κάμποι δέν άνθούνε, τότε πουλιά στές ρεμματιές γλυκά δέν κελαδούνε.

++

"Όταν και τή φτωχή καρδιά πόνος βαθύς ξεράνη και τὰ νωπά λουλούδια της τó δάκρυ της ξεράνη, τότε ή δυστυχ η σιγή, τραγούδια δέν τονίζ, τó γέλιο της άγνης χαράς σ' αυτήν πειά δέν άνθίζει.

++

Και ή καρδιά μου νέκρωσε, όσμα να πη δέν ξέρει έμαθε μόνο να θρηνη, άλλ' όχι και να χαίρει τὰ λούλουδά της μάθησαν πόνοι της γής μεγάλοι, είν' ή καρδιά μου πειά βουβή, όσμα χαράς δέν ψάλλει.

++

Τόσο της ήτανε γραφτό με τή χαρά να ζήση, ό Πλάστης τó ήθέλησε στή νεότη της να δύση, άχ! ή καρδιά μου ράγιος, μοιάζει λύρα σπασμένη κι' όποια καρδιά ραγίστηκε, δέν ζή πλέον...πεθαίνει.

ΖΩΗ Π. ΜΕΛΑΝΔΙΝΟΥ

→→→→→

'Ανταλλάσσω c. p. Προτιμώ καλλονάς.

S. JOANNOU

The Singer Manufactur Co

Wad Medani

Blue Nile

SUDAN

ΑΝΤΙΤΥΦΙΚΟΣ ΟΡΡΟΣ

Πρό τινων ήμερών ό καθηγητής Chantemesse εις τó έν Παρισίους ίατρικόν συνέδριον άνεκοίνωσε πολλά τὰ ένθαρρυντικά σχετικώς πρós τόν άντιτυφικόν όρρον και τὰ εξ αυτού άποτελέσματα. Διά του όρρου τούτου κατορθώθη, όπως ή έκ του τύφου θνησιμότης ύποβιβασθή κατά πολύ. Ούτως, έν Μαρόκω, εις τὰ στρατεύματα της κατοχής, ή έκ του τύφου θνησιμότης από 15 επί τοις χιλίοις κατήλθεν εις 5 επί τοις χιλίοις, μετά την διάδοσιν της διά του όρρου θεραπείας.

Κατά την φοβερήν τυφοειδή έπιδημίαν του Ανια-πο, ήτις δέν ειχεν ούτε θά έχη ίσως ποτέ την παρομοίαν της, 1366 στρατιώται, έμβολιασθέντες διά του όρρου, δέν παρουσίασαν ούτε έν σύμπτωμα τύφου, ούτε καν γραφικήν τινα διατάραξιν.

'Ο στρατηγός Lyautey εις έν διάταγμα του αναφέρει τó γεγονός, ότι έκ δύο στρατιωτικών σωμάτων, έκείνο, τó όποιον δέν ειχεν έμβολιασθή έδεκατίσθη υπό τού τύφου. Κατόπιν λοιπόν τόσων παραδειγμάτων, είναι καλόν, όπως έμβολιάζονται διά του όρρου τούτου όχι μόνον οι στρατιώται, άλλα και τὰ παιδιά και οι νέοι, οίτινες είναι τόσον έπιρρεπείς εις τόν βάκκιλον του Erberth. Από του 1906 μέχρι του 1910 ό τυφοειδής πυρετός έφόνευ-σεν έν Γαλλία 22,463 πρόσωπα. 'Ο άντιτυφικός όρρος, συνδυαζόμενος με την κατάλληλον ύγιεινήν, θα σώση πολλάς υπάρξεις.

'Ο ίατρος Granjak απέδειξεν, ότι αι έπιδημίες του τυφοειδούς πυρετού, ένσκήπτουσαι μάλλον εις τούς έν έκστρατείαι στρατούς, δύνανται ν' άποσοβή θώσι διά τού έμβολιασματος. 'Ο άντιτυφικός όρρος παρεσκευάσθη, τελειοποιήθη υπό τών ίατρών Chantemesse και Vincent, άλλα και άλλοι ίατροί ήσχολήθησαν εις παρασκευήν τούτου. 'Ας εύχρη-θώμεν, ότι ό άντιτυφικός όρρος θα καταλάβη την περιωπήν του άντιδιφθερικού όρρου του Roux, όστις παρέχει θαυμάσια και θετικά άποτελέσματα.

Η ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

'Η έπιτροπή, ή έδρεύουσα έν 'Ελβετία και άσχο-λομένη εις την μελέτην της ηλεκτροκινήσεως του σιδηροδρόμου 'Αγίου Γουάρδου, έπεράτωσε την έκθεσίν της. Δι' αυτής άποφαίνεται ευνοϊκώς ύπερ της ηλεκτροκινήσεως. Διά διπλήν γραμμήν χρεώνεται ποσότης ενεργείας 1200 μέχρι 1600 εκατο υγρών ίππων. Τα έξοδα άνέρχονται εις 67,5 εκατομμύρια φράγκα, άλλ' ή τιμή της μετα-φοράς τών τόννων και χιλιόμετρον πίπτει από 0,94 τών φράγκου εις 0,72.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Φαίνεται ότι οι Κινέζοι είναι μεγάλοι κατανα-λωταί παλαιών εύρωπαϊκών εφημερίδων. Αί στα-τιστικά τών τελωνείων της Νεβόακ μάς πληροφο-ροφούν, ότι μόνος ό λιμήν ούτος κατά τó 1911 εισήγαγε 1918 τόννους παλαιών εύρωπαϊκών εφη-μερίδων άξίας 365,450 φράγκων. Οι Κινέζοι της μεσαίας τάξεως προτιμώσι τās εφημερίδας ταύ-τας από τόν έντόπιον χάρτην διά να επιστρώσωσι τούς τοίχους τών δωματίων των. 'Εκτός δέ τούτου, οι ίθαγενείς κατασκευάζουσιν από εφημερίδας πε-ρικόσμημα, διά τών όποιων προφυλάσσονται κατά τών άποτόμων κρυολογημάτων.

ΒΑΓΟΝΙΑ - ΦΡΟΥΡΙΑ

Αί συχναί έπαναστάσεις εις τó Μεξικόν και αι ένεκα του έδάφους παρουσιαζόμεναι δυσχέρειαι πρós καταστολήν των, ώθησαν την επιστήμην εις

εφεύρεσιν βαγονίου-φρουρίου, τó όποιον να προ-φυλάσση την σιδηροδρομικήν όλκήν από τās έπι-θέσεις. Τó βαγόνιον τούτο είναι όλον έκ χάλυβος διπλού, έξωθεν δέ είναι ζωγραφημένον με μικρά τετράγωνα λευκά και μαύρα ως τὰ του παιγνιδίου της δάμας. 'Η τοιαύτη διάθεσις τών χρωμάτων καθιστά αδύνατον έξωθεν και από άποστάσεως 50 μέτρων την έξακριβωσιν του μέρους, εξ ου έρχεται ή βολή έντός φέρει εξ μυδραλιοβόλα, τών όποιων τὰ στόμια έραρμόζονται πρós τās όπας του βαγονίου, εις τó όποιον κυκλοφορεί δι' έπίτη-δες μηχανήματος ψυχρός αήρ.

ΤΑ ΤΗΛΕΒΟΛΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

'Εδημοσιεύθη στατιστική της άντοχής τών τηλε-βόλων του ναυτικού, αναγράφουσα τó ποσόν των βλημάτων, τὰ όποια θα δυνηθή να ρήγνι καθ' όλην την ζωήν του και τó όλιγώτερον εις δευτερόλεπτα χρονικόν διάστημα, τó όποιον πρέπει να μεσολαβή μεταξύ του ένός βλήματος και του άλλου. 'Ιδού ή στατιστική αυτή :

Διαστάσεις φυσίγγιου εις χιλιόμετρα	'Ανώτερον ποσόν τόν βολών	Διάλειμμα εις δευτερόλεπτα
305	100	60
343	80	80
356	75	90
400	65	110
406	55	120

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΥ

Πολλαπλασιάζονται έν Εύρώπη τὰ εργοστάσια, ένθα έπεξεργάζονται τó pechblende, τó όποιον, ως γνωστόν, είναι τó μετάλλευμα, έν ό εύρίσκεται τó ράδιον. 'Εξηγον άλλοτε τó ράδιον μόνον εις κατά-στασιν βρωμίου, άλλ' αι μελέται της madame Curie έπέτυχον ράδιον μεταλλικόν.

'Αν λαβή τις την ραδιοενέργειαν του ούρανιου ως μονάδα, δύναται να έπιτύχη, σταματών εις ώρι-σμένης περιόδους την έπεξεργασίαν του pechblende, την διαβάθμισιν των διαφόρων του ραδίου ενεργειών. Ούτως, ή ύποστάθμη του pechblende ίσοϋ-ται πρós 4 έως 5 μονάδας' μετά την πρώτην έπεξε-ργασίαν, 60 μονάδας' μετά την διαχώρισιν των μεταλλευμάτων, εις 1000 και τέλος εις τó χημικόν εργαστήριον φθάνουν αι μονάδες τó 1,000,000.

Οι αριθμοί ούτοι βασίζονται επί 1 τόννου pech-blende, εξ ου έχει αφαιρεθ ή τó ούρανιον, άλλα πρós τούτο άπαιτούνται 5 τόννοι μεταλλευμάτων διαφόρων και 50 τόννοι ύδατος.

Αί ύποστάθμεις των μεταλλευμάτων τούτων περιέ-χουσι sulfates όλων τών μετάλλων, περιλαμβανο-μένου και του ούρανιου. 'Η έπεξεργασία βασίζεται εις τó δυσδιάλυτον του θειού ραδίου.

Μετά τās πρώτας έπεξεργασίας, αι όποιαί γίνον-ται εις τó εργοστάσιον, τó υπό εξέτασιν μετάλ-λευμα μεταφέρεται εις τó χημικόν εργαστήριον, όπου έπιτυγχάνεται ή άπομόνωσις του βρωμιούχου ραδίου, έν τώ όποιώ τó βάριον εύρίσκεται εις έλα-χίστην ποσότητα.

Εις τόννος ύποστάθμης δίδει 1 έως 2 δέκατα γραμμαρίου βρωμίου, του όποιου ή ενεργεία ίσοϋ-ται πρós 1,000,000. 'Ο τόννος ούτος παράγεται από 3 τόννους pechblende, εξ 6 τόννων χημικών προϊόντων και 50 τόννων ύδατος.

'Ιδού πίναξ τιμών διαφόρων δειγμάτων ραδίου, τιμών, αΐτινες άλλως ποικίλλουσιν αναλόγως της ενεργείας αυτού :

'Ενέργεια εις μονάδας	Τιμή εις φράγκα κατά χιλιόγραμμα
10.000	2.500
20.000	5.000
50.000	10.000
100.000	20.000
100.000	100.000
1.000.000	400.000

ΣΕΛΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

‘Αγαπηταί μου φίλοι,

Γνωρίζω πολύ καλὰ τὴν δεσποινίδα Ζωὴν Ν. Εἶναι ἓνα πολὺ καλὸ κορίτσι μὲ ἀρκετάς ἀρετάς καὶ μὲ πολλὰ προσόντα. Τὴν γνωρίζω πολὺ καλὰ, ὥστε νὰ μὴ εἶμαι εἰς τὴν κρίσιν μου αὐτὴν διόλου ἡπατημένη. Ὅταν συναντώμεθα, εἴτε εἰς τὸ σπίτι τῆς, εἴτε εἰς τὸ ἰδικόν μου, καὶ εἰμεθα μόναι, μοῦ ἀρέσει νὰ ἐπικοινωνῶ μὲ τὴν ψυχὴν τῆς καὶ μὲ τὸ διανοῆς πνεῦμά τῆς, διότι εἰς αὐτὸ ὅ,τι εὐρίσκω εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ ὁποία εἶναι ἡ χάρις εἰς τὸ θέλγητρον. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο πρᾶγμα ὅταν εὐρεθῶμεν εἰς εὐθὺν κύκλον κυρίων, καὶ πρὸ πάντων κυρίων. Ἡ δεσποινὶς Ζωὴ εἶναι ἀγνώριστος. Ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν κατορθῶ νὰ τὴν ἀνακαλύψω μέσα εἰς ἐκείνην τὴν προσποίησιν, μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλεται, ὅπως ἀπὸ τὴν προσοπίδα, τὴν ὁποίαν φορεῖ. Τί συμβαίνει; Ἐπειδὴ δὲν εἶναι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸ πνευματικόν καὶ τὸ ψυχικόν ἐγὼ τῆς, θέλει νὰ περιβληθῇ ἐν ἄλλο, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ φανῇ ἀνωτέρα, καλλιτέρα, περισσότερον ἀπ’ ὅ,τι εἶναι. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς τῆς προσπάθειας, ὅλον τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, εἶναι ἡ ἀποτυχία. Διότι καταστρέφει τὴν ἰδιότητά τῆς, παραμορφώνει τὰς ἀρετάς τῆς καὶ παρουσιάζει τὸ φαινόμενον ἐντυπωσιζόμενης ὥραιας γυναικός, ἡ ὁποία, ἀντὶ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ λευκόν καὶ ἀπαλόν δέρμα τῆς, προτιμᾷ νὰ τὸ περικαλύψῃ μὲ ὅλας τὰς κοσμητικὰς σκευασίας, χωρὶς νὰ σκέπτεται, ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς, ὁ ὁποῖος δὲν εἰμπορεῖ νὰ διεισδύσῃ διὰ τοῦ ἐπιστροφώματος, θὰ διατάσῃ νὰ παραδεχθῇ τὴν φυσικὴν λευκότητα καὶ ἀπαλότητα τοῦ δέρματος, ὡς καὶ τὰ φυσικὰ προτερήματα τῆς ψυχῆς.

Ὡσὰν τὴν φίλην μου ὑπάρχουν πολλὰ παραμορφώσεων αὐτὰς—δὲν ἐννοῶ τὴν παραμόρφωσιν τοῦ προσώπου, ἀλλὰ τοῦ ἤθους—εὐθὺς ὡς εὐρεθῶσι πρὸ δύο ἢ τριῶν προσώπων, καπιάζουσι φρικτὰ διὰ τὰ φανῶσι ὅσοι μὴ εἶναι, καὶ διὰ τὰ προξενήσωσιν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐφθόγουν. Καὶ ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν τῶν αὐτῶν εἶναι δυστυχῶς τὸ ἀντίθετον τοῦ ποθυμένου. Ἀποθῶνουν ἀντὶ νὰ ἐλκύσωσι τὰς συμπαιθείας καὶ καθίστανται ὑποῖτοι εἰς τὰς κρίσεις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ τὰς γνωρίσωσιν.

Ἀκούσατε, φίλοι μου, μίαν συμβουλήν, ἡ ὁποία εἶναι συμβουλή πολὺ ἀρχαία καὶ πολὺ σοφὴ: Ἄν θέλετε νὰ ἐλκύσετε συμπαιθείας, μὴ προσπαθῆτε ποτε νὰ φανῆτε οἷαι δὲν εἰσθε. Ἐστὲ ἀφελεῖς πρὸ ὅλων· ἡ ἀφέλεια θὰ σὰς ἐπιτρέψῃ νὰ δεῖξετε τὸν ψυχικόν σας πλοῦτον, τὸν ὁποῖον σεῖς ὑποτιμᾶτε καὶ ὁ ὁποῖος θὰ φανῇ ἀφθονος εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σὰς ἐξετάζουσι. Μάθετε ὅτι τίποτε δὲν εἶναι τόσο μισητόν, ὅσον ἡ τεχνητὴ, ἡ ἐπιπλαστός ζωὴ, διότι ἀποτελεῖ τὸ ψεῦδος, προδίδει ἀπατηλὰς διαθέσεις. Ἄν θέλετε νὰ καταστήτε συμπαιδεῖς, παρουσιάξετε οἷαι εἰσθε, διότι τότε θὰ εἰσθε βέβαιαι, ὅτι ἡ ἐκτίμησις, τὴν ὁποίαν ἀπεσπάσατε, σὰς ἀνήκει καὶ ὅτι δὲν θὰ καταπέσῃ μετὰ τὴν πρῶτην ἀληθινὴν γνωριμίαν.

Μὲ πολλὰ φιλία,

Ἀθηναῖς Ρ...

ΤΑ ΧΕΙΛΗ

Ὡμίλησα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον διὰ τὸ στόμα αἰσθάνομαι τώρα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἰπω μερικὰ καὶ διὰ τὰ χεῖλη.

Τὰ χεῖλη, διὰ νὰ εἶναι ὥραϊα, πρέπει νὰ ἔχουν τὸ ἐλαφρὸς κόκκινον χρῶμα φραμπούζ, τὸ δέρμα τῶν νὰ εἶναι λεπτὸν καὶ χωρὶς σκασίματα. Τὰ κόκκινα χεῖλη εἶναι ἀντίθετα πρὸς τινὰς κράσεις. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀρκώμεθα εἰς τὰ ὄχι καὶ τόσο

χρωματισμένα χεῖλη, διότι ὅλαι αἱ προσπάθειαι μᾶς, ὅπως καταστήσωμεν τὸ χρῶμά των ζωηρότερον, δὲν ἐπιτυγχάνουσι, παρὰ διὰ μίαν στιγμὴν καὶ μάλιστα πρὸς βλάβην τῆς ἀκαμψίας καὶ τῆς ἀπαλότητος τῶν ἰσθμῶν των.

Μὴ λοιπὸν καταφεύγετε εἰς ἀλκοολικὰ φρικσίον, εἰς βιναιγκρ καὶ κοσμητικὰ θὰ χάσετε πολὺ περισσότερα τῶν ὅσων ζητεῖτε νὰ κερδήσετε. Ἐὰν τὸ δέρμα τῶν ὠχρῶν χειλέων σας δὲν εἶναι ἐσχισμένον, ταῦτα θὰ ἔχωσι κάποιαν δροσερότητα, μεταξίνην τὴν ἐπιφανείαν. ἤτις θὰ τοῖς δίδῃ θέλητρον, παρὰ τὸν ἀσθενὴ ρόδιον χρωματισμόν των. Τὸ ἀλκοόλ, τὸ βιναιγκρ καὶ τὸ κόκκινον ψιμύδιον καταστρέφει τὴν λεπτότητα τῆς ἐπιδερμίδος, ἡ ὁποία τόσο μὲγαλόν ρόλον παίζει εἰς τὸ φιλίημα. Ἦσσα παιδιὰ δὲν λέγουσιν εἰς τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι τὰ φιλοῦσι: «τὰ χεῖλη σας ἀγγιγλῶνουν», διότι αὐταὶ τὰ ἔκαμαν σκληρὰ μὲ τὰς περιποιήσεις των!

Πολλὰι γυναῖκες δαγκάνουσι τὰ χεῖλη των διὰ νὰ τὰ κάμωσι νὰ κοκκινίσωσι τὴν στιγμὴν ποῦ ἐμβαίνουν εἰς τὴν αἰθούσαν; ἀλλὰ, ἐνῶ τὸ χρῶμα αὐτὸ διαρκεῖ πολὺ ὀλίγον, τὸ συχνὸ δάγκωμα προδίδεται διὰ τὰς σχισμάδας.

Ἄν τὰ χεῖλη σας εἶναι φυσικῶς ξηρὰ καὶ σκληρὰ, τρίβετε τὰ ὀλίγον κάθε βράδυ μὲ μίγμα ὕδατος καὶ γλυκερίνης ἐξ ἴσων μερῶν.

Μὴ φέρετε τὴν γλώσσαν ἐπὶ τῶν χειλέων· αὐτὸ ἀντιβαίνει εἰς τοὺς τρόπους τῆς συμπεριφορᾶς, ἡ δὲ ὑγρασία τῆς γλώσσης εἶναι καταστρεπτικὴ διὰ τὰ χεῖλη.

Διὰ νὰ διατηρήσετε ὥραϊα χεῖλη, δὲν πρέπει νὰ γελᾶτε θορυβωδῶς καὶ συχνὰ· ἀποφεύγετε ἐπίσης τοὺς μορφαμούς τοῦ προσώπου ὅταν ὀμίλητε, προφυλάττεσθε προσεκτικὰ ὅπως τὰς μακρὰς κινήσεις τῶν μετῶν τῶν χειλέων, διότι ὅλα αὐτὰ τὰ παραμορφώνουσι καὶ τὰ γηράσκουσι πρὸ τῆς ἡλικίας.

ΠΟΜΜΑΔΕΣ ΔΙΑ ΤΑ ΧΕΙΛΗ

Ὅταν τὰ χεῖλη ἔχουν σκασμάδες ἐκ τοῦ ψύχους, εἶναι εὐκόλως νὰ τὰ θεραπεύσετε. Λάβετε:

Καθαροῦ κηροῦ 12 γραμ.
Ἐλαίου καθαροῦ 60

Λυώσατε τὸν κηρὸν εἰς σιγανὴν φωτιάν, προσθέσατε τὸ ἔλαιον, ἀνακατόνισαι αὐτό, ρίψατε ἀκόμη καὶ μερικὰς σταγόνας ἀρώματος καὶ ἀφήσατε νὰ ψυχθῇ.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΕ

Ἄν κύπτετε, ὅταν περιπατῆτε, ἐξασκῆθτε εἰς τὸ διαμέρισμά σας νὰ περιπατῆτε μὲ τὰς χεῖρας ὅπωςθεν ἐπὶ τῆς ράχως.

Πρέπει νὰ διδάσκετε εἰς τὰ παιδιὰ νὰ περιπατοῦν μὲ τοὺς ὤμους ἐξριμμένους πρὸς τὰ ὀπίσω διὰ νὰ κατορθώσουν αὐτὸ, τὰ συνειθίζεται νὰ θέτουν τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τοῦ σώματος, τότε θὰ περιπατῶσι μὲ τὸν πῶγονα πρὸς τὰ ἄνω καὶ τὸ στήθος προτεταμένον. Ἡ ράχις θὰ ὑποχωρήσῃ, αἱ ὀμοπλάται θὰ διατηρηθῶσιν εἰς τὰς θέσεις των ἀντὶ νὰ ἐξέχωσιν, ὁ κορμὸς θὰ καμφθῇ εἰς τὸ βάρος τοῦ σώματος, θὰ ριφθῇ εἰς τὰ ἰσχία τοῦ ὅπερ εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἰσορροπίαν του.

Πρέπει νὰ προσπαθῶμεν κατὰ τὸ βᾶδισμα νὰ θέτωμεν εἰς τὸ ἔδαφος πρῶτον τὸ πῆμα τοῦ ποδὸς διὰ νὰ μὴ βαδίζωμεν ἐπὶ τῆς πτέρνας μὲ τὴν μύτην ὑψωμένην, τοῦθ' ὅπερ εἶναι πολὺ ἀσχημον καὶ ἀχαρὶ καὶ προξενεῖ ἓνα ἀνωφελὲς κλονισμόν εἰς τὸ βᾶδισμα.

Ὅταν πρόκειται νὰ ἀνέλθῃ τις κλίμακα ἢ ἀνήφορον, κύπτει τὴν ράχιν καὶ τὴν κεφαλὴν· πρέπει ὅμως νὰ ὑψόνετε καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο καὶ διὰ τὴν ὑγίαν τῶν πνευμόνων σας καὶ διὰ τὴν χάριν τοῦ βᾶδίσματος.

Αἱ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἔμαθον νὰ βαδίζωσιν, ἢ ἐκείναι, αἱ ὁποῖαι βαδίζουσι φυσικῶς, συμφέρωνος πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας, δὲν λυγίζουν οὔτε τὰ ἄνθη, ἐπὶ τῶν ὁποίων περνοῦν.

Η ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ

Δὲν ἀρκεῖ ὁ ποὺς νὰ εἶναι μικρὸς, λεπτὸς καὶ μὲ καλλιτεχνικὴν καμπύλην, δὲν ἀρκεῖ οἱ ὀνυχες νὰ εἶναι ῥόδινοι καὶ καλοκομμένοι, τὸ δέρμα των λευκόν, ἀπαλόν, μετὰξινον.

Πρέπει πρὸς πα τὸς οἱ πόδες νὰ μὴ γνωρίζουν τὰς ὑπερβολικὰς ἐφιδρώσεις, αἱ ὁποῖαι τοὺς μαλακύνουν καὶ ενοχλοῦν.

Μάταια ἀποβαίνουν τὰ συχνὰ λουτρά καὶ αἱ ἐπιχρίσεις τῶν ποδῶν μὲ πομμάδας καὶ μὲ μύρα· τὰ πάντα εἶναι ἀνωφελῆ. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ ἐλάττωμα τοῦτο θεραπεύεται εὐκόλως. Ἰδού μία συνταγὴ, ἡ ὁποία δίδει ταχεῖαν ἐπιτυχίαν:

Ἀφοῦ πλύνετε καλῶς τοὺς πόδας μὲ σάπωνα, ἀπλόνετε ἐπὶ τοῦ πέλματος τῇ βοηθείᾳ πινέλου διάλυσιν formolinée 20 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἐπιχρίσατε τὴν ἐπιφάνειαν τῶν δακτύλων καὶ τὰ διάμεσα μὲ διάλυσιν Formol 100 γραμ. καὶ ὕδατος διυλισμένου 100 γραμ. Τὰς διαλύσεις αὐτὰς δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὰ φαρμακεία. Ἐπαναλάβετε τὰς ἐπιχρίσεις πρωῒαν καὶ ἑσπέρας· ἡ θεραπεία ἔρχεται μετὰ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας.

ΙΑΝΘΗ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ Πέραν,
χάνιον Σάνια Μαρίας, 1-2.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Ποιότητος ἀρίστης,
Καλαισθησῖα: ἀπαραιμύλλον,
Στερεότητος μοναδικῆς.

ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ

Παρισινὴ ἀνεπὶληπτος.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ἰδιαίτερον τμήμα Ταγιέρ
μοναδικῆς χάριτος.

ΚΑΠΕΛΛΑ

ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ

ἰδιαίτερον τμήμα διευθυνόμενον ἐπὶ παρισινῆς καλλιτέχνιδος, ἐργασθείσης εἰς τὰ ἐκλεκτότερα Καταστήματα τῶν Παρισίων.

ΤΙΜΑΙ

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Ἡμισελήνῳ
προσκεκολλημένη Χαδιζὲ Χανούμ
— ἐξ Ἀκ-Σεραϊτοῦ.

Σύγκρουσις ὀθωμανικῶν στρατευμάτων
παρὰ τὸ Γκιλάν.

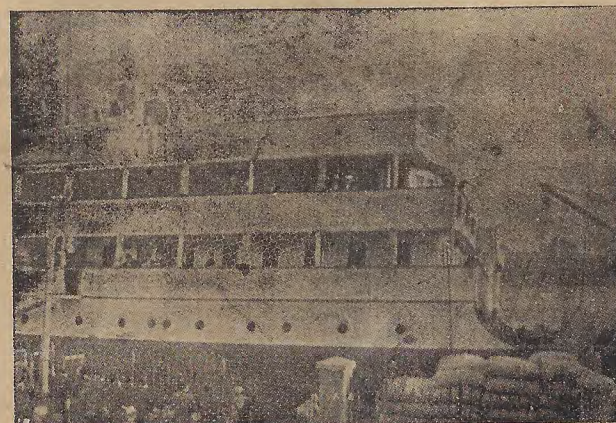
Ἡ Α. Υ.
ὁ πρίγκηψ Χαλίμ, ἐφέντης,
ὅστις εὕρεται
εἰς τὸ πεδίου τῶν μαχῶν.

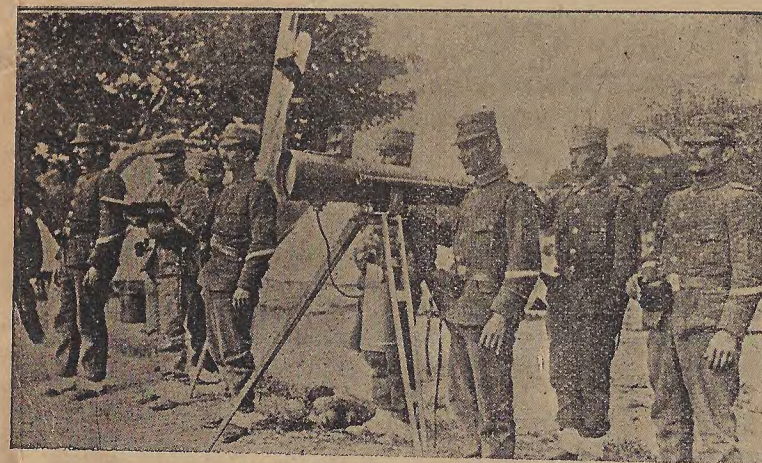
Ὀθωμανικὸν πυροβολικὸν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ
παρὰ τὴν Μελοῦναν.

Ἀλβανοὶ ἐν [Μαυροβουνίῳ.

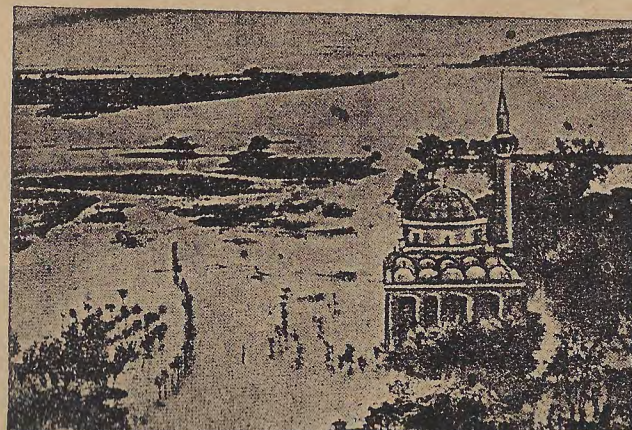
Ὁ πρᾶν πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης
ἐπὶ τοῦ αὐστριακοῦ ἀμπολοίου «Παλάσκη».
(Φωτογραφία ληφθεῖσα ἀπὸ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Γ. Ἀστρά).

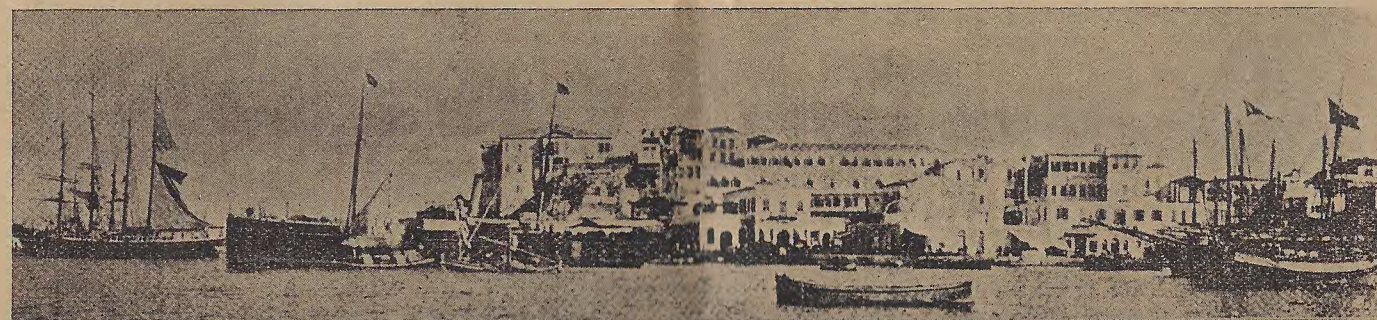
Ὀπτικὸς τηλεγράφος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

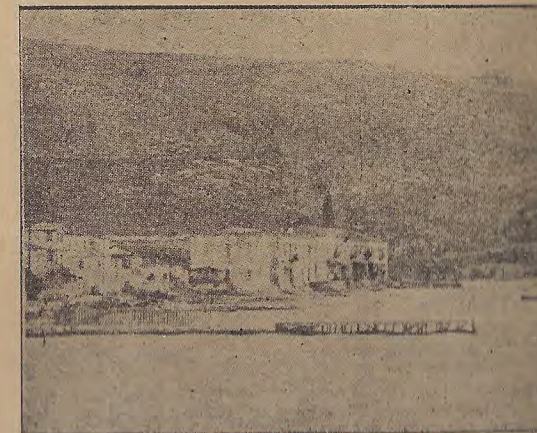
Ἀποψὶς τῶν Ἰωαννίνων.

Μερικὴ ἀποψὶς Σκόδρας.

Ἀποψὶς τῶν Χανίων.

Ὁ λιμὴν τῶν Ἀγίων Σοτήρων.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Ἡμισελήνῳ προσκεκολλημένη Χαδιδὲ Χανούμ ἐξ Ἀκ-Σεραίου.

Σύγκρουσις ὀθωμανικῶν στρατευμάτων παρὰ τὸ Γκιλάν.

Ἡ Α. Υ.
δὲ πρίγκηψ Χαλίμ ἑφέντης,
ὅστις εὕρίσκειται
εἰς τὸ πεδῖον τῶν μαχῶν.

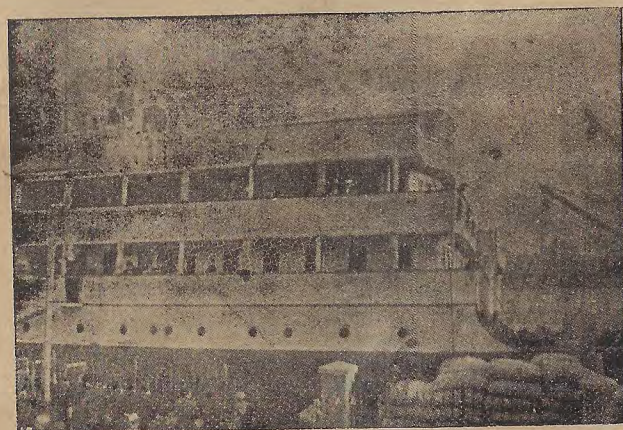
Ὅθωμανικὸν πυροβολικὸν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ παρὰ τὴν Μελοῦναν.

Ἡ βασίλισσα τῆς Βουλγαρίας Ἐλεονώρα, διευθύνουσα φορητὸν νοσοκομεῖον τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ.

Ἀλβανοὶ ἐν Μανροβουνίῳ.

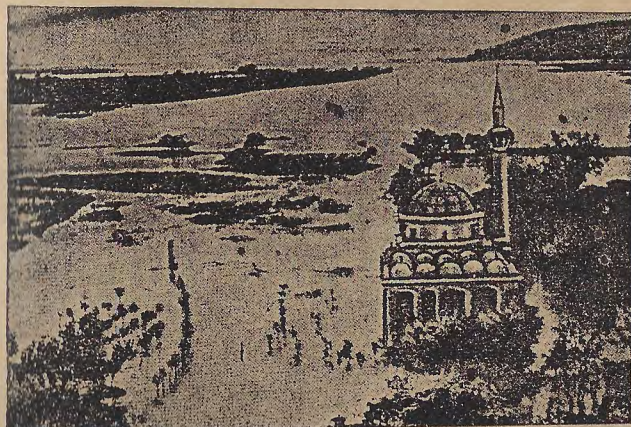
Ὁ πρῶτος πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης ἐπὶ τοῦ αὐστριακοῦ ἀμπελοῦ «Παλάσκη».
(Φωτογραφία ληφθεῖσα ἀπὸ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Γ. Ἀστρά).

Ὀπτικὸς τηλέγραφος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἀποψὶς τῶν Ἰωαννίνων.

Μερικὴ ἀποψὶς Σκόδρας.

Ἀποψὶς τῶν Χανίων.

Ὁ λιμὴν τῶν Ἀγίων Σαράντα.

RENÉ BAZIN (ἀκαδημαϊκός)

ΕΞ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(ἀπὸ σελ. 122)

Ἡ Ἐρριέττα ἐμεγάλωσεν εἰς τὸ σπῖτι ἐκεῖνο. Εἶχε τὰς περισσοτέρας περιποιήσεις ἀπὸ τὸν θεῖον, τὴν ἡγάπα δὲ ἰδιαιτέρως καὶ ὅλη ἡ γειτονία, ἡ ὁποία ἀπετελεῖτο καὶ ἀπὸ εὐπόρους καὶ ἀπὸ πτωχοῦς. Ἡ Ἐρριέττα ἡγάπησε τοὺς πτωχοὺς τῆς συνοικίας της, διότι αὐτοὶ τὴν ἔκαμον εὐτυχῇ. Χάρις εἰς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν τόσον ἄποροι, ἡ πτωχεία τῆς κόρης τῆς ἐφαίνετο γλυκεῖα καὶ ὑποφερτῇ.

Ἡ Ἐρριέττα ἔβλεπε τὴν δυστυχίαν γύρω της καὶ ἡ καρδιά της, ἡ ὁποία ἦτο τρυφερά καὶ εὐγενής, συνεπάθει πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἠλέει.

— Πῶς;

Κατὰ πρῶτον μὲ τὸ μειδιάμα της, τὸ γλυκὺ ἐκεῖνο μειδιάμα, τὸ ὁποῖον θαυπεύει ἐξ ἀποστάσεως. Τὰ μικρὰ παιδιὰ τῆς γειτονίας τὴν ἡγάπων. Ὅταν τὴν ἔβλεπον νὰ περνᾷ διὰ νὰ πηγαίνει εἰς τὸ σχολεῖον, ἐστέκοντο μὲ κάποιαν συστολὴν καὶ τὴν ἐχαιρέτων.

— Καλημέρα, δεσποινὶς Μαδιώ.

Ποτὲ δὲν τα εἶχεν ὀμιλήσει, ἐν τούτοις τὰ μικρὰ τὴν ἡγάπων, διότι τὴν εἶδον, τὸ ἴδιο συνέβαινε καὶ μὲ τοὺς μεγάλους.

Ὁ θεῖος Μαδιὸς ἐξηκολούθει νὰ τὴν στέλλῃ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον, ἐνῶ ὁ μικρὸς ἀδελφός της ἐφοῖτα εἰς τὸ κοινοτικὸν σχολεῖον, πολλάκις δὲ τῆς ἐπανελάμβανε:

— Πήγαινε ἀκόμη σχολεῖο, κόρη μου, καὶ γίνου γνωστική, θὰ σοῦ μείνῃ πολὺς καιρὸς διὰ νὰ σύρῃς τὴν βελόνα.

Καὶ τὰ ἔλεγεν αὐτὰ μὲ μίαν πικρὰν μελαγχολίαν, διότι ἐγνώριζε καλὰ αὐτὸς, ὁ ὁποῖος τόσον συνεχρωτίσθη μὲ τὸν λαόν, ὅτι δὲν ἦτο διόλου καλὸν καὶ φρόνιμον νὰ εἰσὴν γρήγορα ἐν μικρὸ κορίτσι εὐπαθὲς καὶ λεπτῆς ψυχῆς εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν ἐργαστηρίων.

Χάρις λοιπὸν εἰς αὐτόν, ἡ Ἐρριέττα διήλθεν ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὴν προφύλαξιν του τὴν ἐπισφαλῆ περίοδον τῆς μέχρι τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν ἡλικίας, ὅτε τὸ λογικὸν ἀναπτύσσεται καὶ μορφώνεται ὁ χαρακτήρ. Ἡ Ἐρριέττα εἶχε μείνει πολὺ ἀθώα, φαιδρά, ἀλλὰ κατὰ βάθος σοβαρά, εἶχε δὲ ἀναπτύξει τὸ πνεῦμά της ὅσον οὐδεμία ἄλλη τῆς τάξεώς της.

— Ἡ μικρὰ ἔχει μεγάλον πόθον εἰς τὴν μελέτην, ἔλεγεν ἡ διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου εἰς τὸν Μαδιώ, ὁ ὁποῖος μετέβαινε διὰ νὰ λάβῃ πληροφορίας. Ἐχει διάθεσιν νὰ μᾶθῃ.

Ἐφ' ὅσον ἡ Ἐρριέττα ἀνεπτυχέτο, μίαν μυστηριώδους δυνάμει ἐμεγάλωνε μέσα εἰς τὴν ψυχὴν της. Ἦτο ἡ παρθένος, ἥτις ὑπῆρχεν ὡς μία ἰδιαιτέρα ὑπόστασις καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιρροή ἐξεδηλοῦτο παντοῦ, εἰς τὸ βλέμμα, εἰς τὸ μειδιάμα, εἰς τὰς φράσεις, εἰς τὰς κινήσεις. Ἦτο γλυκεῖα καὶ ὅμως ὅλα συνεστῆλλοντο πρὸς αὐτῆς, δὲν ἐγνώριζε τὸ κακὸν καὶ

ὅμως ὑπόπτενε τὰς παγίδας του. Μάλιστα ἡ Ἐρριέττα εἶχε τὸ θέλητρον αὐτὸ τῆς παρθένης, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχον αἱ συμμαθήτριά της. Δι' αὐτὸ καὶ ὅλοι οἱ μικροὶ τὴν ὠνόμαζον «δεσποινίδα», ἃν καὶ ἦτο πτωχή, πτωχότερα τῶν ἰσως, ὁ δὲ θεῖός της Μαδιώ, ὅταν αὐτὴ ἐσήκωνε τὰ μάτια καὶ τοῦ ἔλεγε:

— Θεῖέ μου, ἔμαθα τὸ μᾶθημά μου, ἡσθάνετο μίαν ἰδιαιτέραν συγκίνησιν, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἀπὸ κανένα ἄλλοτε εἶχεν αἰσθανθῇ.

Δι' αὐτὸ ἐπανελάμβανε σκεπτικὸς:

— Πρέπει νὰ τὴν προσέχω καλὰ.

Ὁ Μαδιὸς πάντοτε ἐλάμβανεν ὕψος ἄγριον, ὅταν κατὰ τύχην, περιπατῶν μαζὶ μὲ τὴν Ἐρριέτταν, διέκρινε κάποιον ναυτικόν, ἐργάτην ἢ διαβάτην, ὁ ὁποῖος τὴν ἐθαύμαζε καὶ τὴν ὠρέγτο. Ἐσπευδε δὲ ν' ἀφήσῃ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Λεμαριέ τὸ βράδυ, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ σπῖτι του, ὅπως ἐπανεύρῃ τὴν μικρὰν ἀνεψιάν του καὶ οὐδέποτε ἐδέχετο νὰ περάσῃ τὴν νύκτα του μὲ φίλους εἰς τὰ καφενεῖα ἢ ἐν τῷ σπῖτι. Καὶ ὅλ' αὐτὰ διὰ νὰ προφυλάξῃ τὴν Ἐρριέτταν, ἡ ὁποία μόνον προστάτην της εἶχε τὴν ἀγάπην του.

Ἐξ αἰτίας τῆς ἐγίνετο σωφρονέστερος, ἔκαμνεν οἰκονομίας, διέκοψε τὰς προηγουμένας σχέσεις του, ἀκόμη ἐξ αἰτίας τῆς ἔμαθεν ὀλίγον καὶ νὰ μαγειρεύῃ. Μήπως τοῦτο δὲν ἦτο ἐπαγωγὴς;

Ἡ Ἐρριέττα, ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸ σχολεῖόν της, κατετάχθη ὡς μαθητευομένη εἰς ἓν ἐργαστήριον, ὅταν δ' ἐπέστρεφεν ἀπ' αὐτό, ἡ ὀγδόη ὥρα τῆς ἐσπέρας εἶχε σημάνει. Αὐτὸς ἀπὸ τὰς ἐξήμισυ ἦτο ἐλεύθερος. Ἡ ἀγάπη του τῷ ἐπέβαλε νὰ περιποιηθῇ τὴν ἀνεψιάν του, προσετιμάζων τὸ βραδυνὸν γεῦμά των.

Ἐλάβε μερικὰ μαθήματα μαγειρικῆς ἀπὸ μίαν γειτόνισσαν καὶ μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν κατόρθωνε νὰ παρασκευάζῃ τὸ δείπνον. Ἀλλως τε, οὔτε αὐτὸς, οὔτε ἡ Ἐρριέττα εἶχον ἀπαιτήσεις. Ὅταν δὲ ἡ μαθητευομένη ἐπέστρεφεν, ἔβλεπε τὴν τράπεζαν στρωμένην, δύο χωματένια πινάκια ἐπ' αὐτῆς καὶ τὸν γέροντα θεῖόν της καθήμενον καὶ ἀναμένοντα.

— Διατί ἀργεῖς, καλὸ μου κορίτσι; ἦσαν οἱ λόγοι, μὲ τοὺς ὁποῖους τὴν ὑπεδέχετο πίντοτε.

Τὰς ἰδίας περιποιήσεις, τὰς ὁποίας εἶχε διὰ τὴν Ἐρριέτταν, ἔκαμνε καὶ διὰ τὸν Ἀντώνιον, θέλων νὰ κρατῇ ἐν ἰσότητι τὴν πρὸς τοὺς ἀνεψιούς ἀγάπην του. Ἀλλ' ὁ Ἀντώνιος ἦτο πολὺ ἀλλοκυττῶ φύσεως. Ἦτο, εἶναι ἀληθές, εὐφρυνῆς καὶ ἱκανός, ἀλλὰ τόσον ἐγωιστής, ὥστε δὲν ἐσυγχώρει καμμίαν ἐπίπληξιν, οὔτε ἡνεῖχτο καμμίαν παρατήρησιν. Ὡστε μὲ κάθε τρόπον προσεπάθησε ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν, τὴν ὁποίαν ὤφειλεν εἰς τὸν θεῖόν του. Ἡ φιλοδοξία του, ἄλλως τε, ἦτο νὰ μείνῃ ἀνεξάρτητος.

Καὶ αὐτὸς ἐπίσης ἐισργάζετο εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Λεμαριέ, ὅταν ὅμως ἐγίνε δεκαπενταετής, ἀφῆκε καὶ τὸ ἐργοστάσιον καὶ τὸ σπῖτι τοῦ θεῖου Μαδιώ καὶ ἤρχισε νὰ ζῇ μόνος, ἀνεξάρτητος. Ἐκτοτε σχεδὸν διεκόπησαν αἱ σχέσεις μεταξὺ τοῦ θεῖου, τῆς Ἐρριέττας καὶ αὐτοῦ. Καὶ ὅχι μόνον δὲν συνεκατόχουν, ἀλλ' οὔτε ἀνέβαινε ἂν ὁ Ἀντώνιος τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας, ὅπου κατόκει ἡ ἀδελφή του καὶ ὁ θεῖός του. Τοὺς συνήντα εἰς τὸν δρόμον, τοὺς ὠμίλει ὀλίγον, ἔπειτα, προφασιζόμενος ἐργασίαν, ἀπεμακρύνετο.

Ἡ ἀνεξήγητος αὐτῇ ἀπομάκρυνσίς του, ἡ ἐχθρικὴ αὐτῇ στάσις του, τὴν ὁποίαν δὲν ἀπέκρυπτε σχεδόν, καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύναντο νὰ μετριάσουν οὔτε αἱ πρὸς αὐτὸν περιποιήσεις τῆς Ἐρριέττας, οὔτε οἱ τρυφεροὶ τρόποι της, ἐλύπουν πολὺ τὴν νέαν κόρην. Εὐτυχῶς αὐτὴ ἠγνόει τὴν αἰτίαν ὅλων αὐτῶν, διότι ἡ αἰτία ἦτο αὐτὴ ἡ ἴδια.

Ὁ Ἀντώνιος εἶχε μάθει τὴν ἱστορίαν τῆς οἰκογενείας του. Κατὰ τύχην εἰς τὸ καπηλεῖον μίαν ἡμέραν, ἐνῶ ἔπιναν μὲ ἓνα τῶν ἀρχιεργατῶν τοῦ ἐργοστασίου, εἰς ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἡ μέθη εἶχε κάμει πολὺ φλύαρον, τοῦ τὴν ἀπεκάλυψεν. Ἡ ἱστορία αὐτῇ, ἀλλοίμονον, ὁμοιάζε πρὸς ἄλλας ἀγνώστους ἢ μαντευομένας μόνον καὶ αἱ ὁποῖαι ἐξευτελίζουν μόνον τοὺς πτωχοὺς.

(ἀκολουθεῖ)

Τὰ θαυμάσια προϊόντα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας, τὰ κομρότερα καὶ χρησιμότερα ἀντικείμενα τῆς Ἰαπωνικῆς καλλιτεχνίας,

Τὰ περίφημα Ἰαπωνικὰ σκεύη, κατὰλληλα διὰ κάθε σπιτί, ἐξαιρετὰ διὰ δῶρα, θὰ εὕρετε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου

ΕΥΡΗΘ. ΟΛ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ

Γαλατᾶ,

Μέγα Ἐθνικὸν Χάνιον 4, 5 καὶ 14,

ὅπου πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς συμφερούσας καὶ ἀποκλειούσας πάντα συναγωνισμόν.

Τὸ Κατάστημα Σαμαθράκη, προμηθευόμενον ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἰαπωνίας τὰ εἶδη ταῦτα, δύναται νὰ προμηθεύσῃ κάθε κατάστημα ἐπαγγελματιῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἠθέλει νὰ πλουτισθῇ μὲ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας.

Εἶδη εὐρισκόμενα. Βάζα, παραβάν, τραπέζια, σερβίτσια τεῖον καὶ καφέ, ὑφάσματα τοίχων, δίσκοι, ἐβαντάλλ κτλ.

Καὶ ἐν ἄλλοι: Οἱ ἀγορασταὶ τοῦ καταστήματος δικαιούνται νὰ λάβωσι δωρεὰν εἶδος προμέσας τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, παρέχουσιν τὸ δικαίωμα διὰ μίαν κλήρωσιν.

Η ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελ. 123).

— Δὲν γνωρίζω τί διαδίδονται, οὐδὲ εἶμαι ὑπεύθυνος ἐγὼ διὰ τὰς κακὰς γλώσσας τοῦ κόσμου.

— Μὴ ζητεῖτε καταλαῖς ὑπεκφυγὰς, εἶπεν ἡ κ. Μοριώ, μὲ σταθερότητα σοβαρὰν ἅμα καὶ θλιβεράν. Δὲν εἶναι ἀντάξιον οὔτε ὑμῶν, οὔτε ἐμοῦ. Ἐκείνος ἡμῶν εἶναι ἀντάξιος τῆς εὐκρινείας τοῦ ἄλλου... καὶ ἀφ' οὗ οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ προσφέρῃ ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, ἄς προσφέρῃ αὐτὴν τοῦλάχιστον... Ἐπληροφορήθην πράγματα, τὰ ὅποια θὰ ἠγχοῦμαι νὰ μὴ ἐγνώριζον, καὶ τὰ ὅποια, παρὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῶν ἄλλων, προσπαθῶ νὰ μὴ τὰ πιστεύω... ἄλλ' ἡ σιωπὴ σας μοὶ λέγει ὅτι ὑμεῖς δὲν τολμάτε νὰ μοὶ εἰπῆτε. Μία ὑπαρξὶς νέα ἀρχίζει ἤδη δι' ἡμᾶς.

— Τρέφω πάντοτε ἀμείωτον συμπάθειαν...

— Γνωρίζω τὴν δύναμιν τῆς λέξεως ταύτης! εἶπεν ἡ κ. Μοριώ... καὶ δὲν εἶναι αὕτη, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζεσθε ἄλλοτε, ὅτε μοὶ ὠμιλοῦσατε περὶ τῶν αἰσθημάτων σας. Ναί, τὸ πιστεύω ὅτι μὲ συμπαθήτε... καὶ τὸ δέξω..., ἀλλὰ δὲν τρέφετε πλέον ἐρωτὰ δι' ἐμέ... Τὸν ἐρωτᾶ σας τὸν ἐδώσατε εἰς ἄλλαν... ἥτις εἶναι ὥραία, θελκτικὴ... καὶ νέα! Βεβαίως μάλιστα, ὅτι καὶ θὰ τὴν νυμφευθῆτε... Ἐάν μὲ ἀπατώσιν, εἰπατέ τὸ καὶ θὰ σὰς πιστεύσω. Ἡ θλίψις, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐπροξένησαν, δὲν σὰς ἀπεμάκρυνεν εἰσέτι ἐκ τῆς καρδίας μου· εἰσθε εἰσέτι ὁ κύριος τῆς ζωῆς μου. Ἀλλὰ θέλω νὰ μοὶ εἰπῆτε ὑμεῖς τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν.

Ἡ εὐκρινεία καὶ ἡ εὐθύτης αὕτη κατέπληξαν ἐκεῖνον, πρὸς ὃν οἱ λόγοι οὗτοι ἀπηυθύνοντο. Ἠνόησεν ὅτι ἔπρεπε νὰ εἰπῇ τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν εἰς ἐκείνην, ἥτις τὴν ἐζήτει μετὰ τοσαύτης εὐκρινείας. Ὀπλιζόμενος λοιπὸν δι' ὅλου τοῦ θάρρους, τὸ ὅποion ἠδυνήθη νὰ περισυλλέξῃ, εἶπεν εἰς τὴν κ. Μοριώ:

— Ἀναγνωρίζω, ὅτι διέπραξα ἀσυνεσίαν, ἥς κατ' ἀρχὰς δὲν ἐξετίμησα δεόντως τὴν σοβαρότητα, ὁδηγήσας ἐνταῦθα ἐν παιδίῳ, καὶ ἐπιφορτισθεὶς τῆς ἐκπαιδεύσεώς σου. Δυστυχῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωρίζῃ τις ὁποῖαν φρονῶν θὰ λάβωσι τὰ πράγματα. Μία ἐκπληξὶς μᾶς ἀνέμενεν. Ἐπλήθην εἰς αὐτὴν μία μεταμόρφωσις αἰφνιδία καὶ τελικὴ. Ἐντὸς μηνὸς τινος τὸ παιδίον ἐγένετο νεάνις, καὶ χωρὶς οὐδόλως ἐγὼ νὰ συντελέσω εἰς τὴν ὑπόθαλψιν τοιοῦτου τινὸς αἰσθηματος, παρετήρησα αἰφνης, ὅτι αὕτη μὲ ἤρατο. Ἐπάλαισα, ἀνιετάχθην, γνωρίζων ἐκ τῶν προτέρων εἰς ὁποῖα περιπλοκάς θὰ μὲ ἐξριπτεν ὁ ἔρως οὗτος... ἄλλ' ἦτο ἰσχυρότερος τῆς θελησέως μου... ἐνίκηθην. Ἐρασθεὶς ὑπ' αὐτῆς, ἠράσθην καὶ ἐγὼ ἐκείνην, ἀλλὰ μετὰ τῆς σταθερᾶς ἀποφάσεως νὰ τὴ ἀποκηρύξω, ὥς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους, αἰσθημα, ὅπερ θὰ μᾶς ἐπικραίνε.

— Καὶ τοῦτο καλεῖται θυσιά, εἶπεν ἡ κ. Μοριώ.

— Οὐδέποτε θὰ θεωρήσω θυσίαν τὴν πίστιν τὴν πρὸς τὴν εὐγενεστέραν καὶ καλλιτέραν φίλην.

— Ἡ πίστις αὕτη, ἣν ἐπὶ μακρὸν ἐθεώρουν ὡς τὴν πρώτην ἀρετὴν τῶν ἀνδρῶν, δὲν ὀφείλεται πλέον εἰς ἐμέ, ὀφείλεται εἰς ἄλλαν, εἰς ἐκείνην ἀνέκει εἰς τὸ ἐξῆς. Ἄλλως, γνωρίζετε τὰς ἐπὶ τινων πραγμάτων ιδέας μου. Οὐδέποτε ἀρνούμην ὅτι εἶπον ἅπασι. Ὁ ἐλεύθερος ἔρως, ὃν οἱ ἠθικολόγοι ἀποκαλοῦσιν ἀθέμιτον ἔρωτα, ἔχει τοῦτο τὸ προσόν, ὅτι οὐδὲν πράττει ἐκ καθήκοντος, καὶ ὅτι ὑπακούει μόνον εἰς τὰς ὁρμάς τῆς καρδίας. Ὅταν παύσωσιν αἱ συνθήκαι αὗται, παύει καὶ οὗτος ὀνομαζόμενος ἔρως. Δὲν εἶναι πλέον ἡ εἶδος γάμου, ἀνευ τῆς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀνευ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρώπων, γάμος, ἐπηρεγμένος τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἠθικότητος τοῦ ἄλλου. Εἶναι μία ἀθλία συμβίσις, σηπομένη ἐν τῇ ἀδιαφορίᾳ καὶ τῇ ἀνίᾳ, καὶ μὴ δυναμένη τοῦλάχιστον νὰ τελειώσῃ εὐγενῶς. Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες στεροῦνται τοῦ θάρρους νὰ ἀτενίσωσι τὴν ἀλήθειαν κατὰ πρόσωπον, καὶ νὰ κρίνωσι τὰ πράγματα μὲ τὴν ἀληθὴ αὐτῶν ἀξίαν. Νυμφευθῆτε αὐτὴν, ἀφ' οὗ τὴν ἀγαπᾶτε! εἶπε μὲ φωνὴν, ὅφ' ἦν ἐφαίνοντο τὰ δάκρυα. Ἡ ζωὴ μου ἀπὸ σήμερον ἐτελείωσεν. Ἡ ἰδική σας ἀρχίζει ἀπὸ αὐρίον. Ὅταν τις εἶναι ἐλεύθερος, καὶ ἀγαπᾷ μίαν γυναῖκα ἐπίσης ἐλευθέραν, τὸ μόνον νόμιμον μέσον, ὅπερ ὑπάρχει, καὶ ὅπερ σὰς ὑποδεικνύω, εἶναι ὁ γάμος· αὐτὸς μόνος τελειώνει μὲ εὐτυχίαν. Ὁ ἔρως μας, ὁ πόσον μεγάλος καὶ ὥραϊος, πλὴν ἔρως ἀνευ γάμου, ἔρχεται πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν λόγων μου.

— Καὶ ἐσύ; ἐμφυδύρισε τεταραγμένος ὑπὸ τὸ μέγεθος τῆς γενναιοφυΐας καὶ τῆς μεγαθυμίας ἐκείνης, ἥτις τῷ ἐπαρουσίαζεν εἰδεχθέστερον τὸν ἀθλιὸν τοῦ ἐγωισμοῦ.

— Ἐγὼ θὰ ζῶ μὲ τὴν ἀνᾶμνησιν τοῦ παρελθόντος· εἶναι ἡ μόνη παρηγορία διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας οὐδεμίαν τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα.

Ἡ ἀμαξοστοιχία ἐπλησίαζεν ἤδη τοὺς Παρισίους. Ἡ κ. Μοριώ ἐγνώριζεν, ὅτι οἱ συγγενεῖς τοῦ συζύγου τῆς θὰ τὴν ἀνέμενον εἰς τὸν σταθμόν, διὸ παρεκάλεσε τὸν κ. Λώρην νὰ κατέλθῃ εἰς ἕνα ἐκ τῶν πρὸ τῶν Παρισίων σταθμῶν. Ὁ κ. Λώρης συνεμορφάθη πρὸς τὴν θέλησιν ταύτην. Κατῆλθε καὶ μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἐπέβαιναν ἀμαξοστοιχίας, ἥτις θὰ τὸν ὀδήγει εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ δάσους, δηλονότι ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς οἰκίας του.

Δὲν εἶχε πλέον εἰμὴ μίαν καὶ μόνην σκέψιν, μίαν καὶ μόνην ἐπιθυμίαν: νὰ ἐπανεύρῃ τὴν Μυρτώ, νὰ ἀποσυμψῇ τὰ δάκρυα, τὰ ὅποια θά'εἰχεν ἀναμφιβόλως εἰς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, νὰ διασκεδάσῃ τοὺς φόβους αὐτῆς, καὶ μὲ

τοὺς γλυκεῖς τοῦ ἔρωτος λόγους νὰ ἐκτυλίξῃ πρὸ τῶν ὁμμάτων τῆς τὰ λαμπρὰ σχέδια τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ζωῆς, τὰ ὅποια ἐσχέδιασε δι' αὐτὴν καὶ καὶ δι' ἑαυτὸν... καὶ διὰ τοὺς δύο.

Οὐδεὶς ἀνέμενε τὸν κ. Λώρην, διότι οὐδένα εἰδοποίησε περὶ τῆς ἐπανόδου του. Ἡ Δέσποινα, ἰδοῦσα αὐτὸν κατερχόμενον ἐκ τινος ἀγοραίας ἀμάξης, ἔτρεξεν εἰς προϋπάντησίν του. Δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ τὴν παρατηρήσῃ τις, ὅπως ἐννοήσῃ, ὅτι ποῖα τις ἀνησυχία ἀνεμυγνύετο εἰς τὴν ἐκπληξὴν τῆς. Ἀπέφυγεν ὁμοῦ νὰ τὴν ἐρωτήσῃ πρὸ τῶν συναθροισθέντων ὑπηρετῶν τὸν λόγον τῆς ἀνησυχίας τῆς ταύτης. Εἰσῆλθεν εἰς ἐν μικρὸν δωμάτιον τοῦ πρώτου πατώματος καὶ παρεκάλεσε τὴν Δέσποιναν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

— Ποῦ εἶναι ἡ δεσποινίς; ἠρώτησε μετὰ τινος σκαλιότητος.

— Κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν Μονήν. Μᾶς εἶχατε ἐμποδίσει νὰ τὴν φέρωμεν ἐδῶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας!

— Καὶ εἶχον τοὺς λόγους μου. Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν δὲν τὴν εἶδατε;

— Πρὸ πέντε ἢ ἑξ ἡμερῶν. Δυστυχῶς κατ' αὐτὰς δὲν ἤμην πολὺ καλά, καὶ ἀφ' ἑτέρου...

— Καὶ ἀφ' ἑτέρου... τί; ἠρώτησεν ὁ κ. Λώρης, ἀνυπόμονος νὰ μάθῃ.

— Λοιπὸν, ἐπανελάβην ἡ Δέσποινα, αἱ ἐπισκέψεις μου μὲ ἐστενοχώρουν ὀλίγον...

— Καὶ πῶς τοῦτο;

— Ἡ δεσποινίς μὲ ἠρώτα ἕνα σωρὸν πράγματα δι' ἐσᾶς, εἰς τὰ ὅποια φυσικὰ ἐγὼ δὲν ἀπαντοῦσα, ὅπως ἐκείνη ἤθελε, διότι πάντοτε ἀντέλεγεν εἰς ὅ,τι τὴν ἔλεγα, ἢ προτιμότερον εἰς ὅ,τι δὲν τὴν ἔλεγα. Ἐννοεῖτε ὅτι τοῦτο δὲν μὲ ἐνεθάρρυνε νὰ τὴν ἐπισκέπτομαι συχνά. Κατὰ τὴν ἀδιαθεσίαν μου ἡ Μαρίκα ἐπῆγεν ἅπασι... ἡ δὲς...

Ἡ τελευταία αὕτη πληροφορία προφανῶς ἀπήρεσεν εἰς τὸν κ. Λώρην. — Ὅθ' ἐπρωτίμων ἡ δεσποινίς νὰ μὴ ἐβλέπε κανένα. Ἐπρεπε νὰ σὰς προειδοποιήσω, λάθος μου, λάθος μου ποῦ δὲν τὸ ἔπραξα. Ἀλλ' ἤδη, ὅτε εἶμαι πλέον ἐδῶ, τὰ πάντα θὰ διορθωθῶσι. Θὰ δευτηρώμεν ἐδῶ, εἰδοποίησε τὸν μάγειρον, καὶ εἰπὲ νὰ ζεῦσῃ τὴν κλειστήν ἄμαξαν. Ὅθ' ὑπάγω νὰ τὴν φέρω.

— Ὁ κύριος γνωρίζει, ὅτι ἡ δεσποινίς δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν Μονήν τῆς Ἀναλήψεως;

— Τί;... Ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Μονήν χωρὶς τὴν ἄδειάν μου; Πῶς τοῦτο συνέβη; Δὲν μὲ ὑπακούουσι λοιπὸν πλέον;

— Ἡ Διευθύντρια ἐξοικονόμησε τὰ πράγματα τοιοῦτοτρόπως... Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχον πλέον ἄλλαι μαθήτριά εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα, ἀπεφάσισεν—ὡς φαίνεται τοῦτο γίνεται κάθε χρόνον—νὰ τὴν ἀποστείλῃ μετὰ τινων συμμαθητριῶν τῆς εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τοῦ Σαιν-Ζερμαίν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ θαλαμηπόλος ἀνῆγγειλεν, ὅτι ἡ ἄμαξα εἶναι ἐτοίμη.

Θὰ ἔλεγε τις, ὅτι οἱ ὥραϊοι ἐκεῖνοι ἵπποι ἠνόησαν τὰς σκέψεις τοῦ κυρίου των, διὸ καὶ κατεβρόχθισαν τὰς ἀποστάσεις. Ἡ ἰδέα ὅτι ἐντὸς σμικροῦ θὰ ἐπανεβλέπε τὴν Μυρτῶ, κατηύνασε τὸν κ. Λώρην διὰ τὴν ἀνευ τῆς ἀδείας του μεταλλαγὴν τῆς διαμονῆς τῆς.

— Τὸ κάτω-κάτω, εἴαν εἶναι καλλιτέρα εἰς Σαιν Ζερμαίν, παρὰ εἰς τὸ Ὡτόϊ, δὲν βλέπω τὸν λόγον, διὰ τὸν ὅποion νὰ ἀγανακτῶ. Τὸ πτωχὸ τὸ κορίτσι ὑπέφερε τόσας θλίψεις, ὥστε δὲν πρέπει νὰ παραπονοῦμαι, ἂν ἐδῶ ἡ διαμονὴ του εἶναι καλλιτέρα ἀπὸ τὴν ἀθλίαν εἰρκτὴν τῆς Μονῆς τοῦ Ὡτόϊ.

Ἐβλέπε τὸ ὁρολόγιόν του συνεχῶς καὶ ἐσκέπτετο, ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ θὰ εἶναι πλέον εὐχάριστος, διότι θὰ εἶναι μὲ τὴν Μυρτῶ του, ἐντὸς τῆς κλειστής ἀμάξης πλησίον τῆς, ὦ! πλάγι-πλάγι!... Θὰ δυνηθῇ νὰ τὴν ὁμιλήσῃ ἐλευθέρως, νὰ τὴν ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν του. Ὡ! πόσον θὰ ἱκανοποιηθῇ διὰ τὴν μακρὰν θλίψιν τῆς, θὰ σκορπίσῃ εἰς τοὺς πόδας τῆς ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ πάθους του, θησαυροὺς, οὓς δὲν ἐτόλμησεν ἄχρι στιγμῆς νὰ τὴν δεῖξῃ! Ἀληθῶς ὁ βίος μᾶς ἐπιφυλάσσει ἐνίοτε θαυμασίας στιγμὰς, αἵτινες μᾶς κάμνουναι νὰ λησμονώμεν τὰς θλίψεις καὶ τὰς δυστυχίας μας.

Τέλος ἡ ἄμαξα ἐστάθη. Ὁ κ. Λώρης κατῆλθεν, ἐκρουνεν ἰσχυρῶς, καὶ μόλις ἤνοιξαν, διεσκέλισεν τὸ κατώφλιον μιᾶς θύρας στενῆς καὶ μικρᾶς, ὡς τῆς τῶν φυλακῶν.

Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Μονῆς τῆς Ἀναλήψεως ἐχαρακτηρίζεν ἡ αὕτη αὐστηρότης, ἥτις καὶ τὸ Κεντρικόν. Μόλις ὁ κ. Λώρης ἐκαμὲ βήματα τινα ἐντὸς τῆς αὐλῆς, ἀμέσως τὸν ἐσταμάτησεν ἡ ἐπιστάτης καὶ τὸν ἠρώτησε τί ἐζητεῖ.

— Ἦλθον, εἶπε μετὰ τινος σκαλιότητος, νὰ πάρω τὴν κηδεμονευομένην μου, τὴν ὁποίαν ἀφῆκα εἰς τὸ Ὡτόϊ καὶ τὴν ὁποῖαν ἔφεραν ἐδῶ, χωρὶς νὰ ζητήσωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειάν μου.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο διευθυντής της αστυνομίας, μόνος εις τὸ γραφεῖόν του, σκυμμένος εἰς σωρὸν ἐγγράφων, ἐφαίνετο πολὺ σκεπτικός.

— Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἐσκέπτετο, εἶχον δὲν κατωρθώσαμεν ν' ἀνακαλύψωμεν ἀκόμη τοὺς δραστάς. Χθὲς ἀκόμη, ἡ τελευταία δολοφονία κατετρόμαξε τὸν κόσμον. . . Ἡ αστυνομία μας ἐχρεωκόπησεν. . .

Ἐνῶ ἐσκέπτετο αὐτά, εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖον ὁ γραμματεὺς μὲ ἐν ἐπισκεπτήριον εἰς τὴν χεῖρα.

— Ὁ κύριος αὐτὸς ζητεῖ, κύριε διευθυντά, ἐπιμόνως νὰ σας ἴδῃ· λέγει, ὅτι εἶναι εἰς θέσιν γὰρ σας διαφωτίσῃ διὰ τὸ χθεσινὸν ἐγκλήμα.

— Εἰπήνέ του νὰ εἴδῃ.

Καὶ ἐνῶ ὁ γραμματεὺς ἐξήρχετο, ὁ διευθυντὴς ἔστρεφεν εἰς τοὺς δακτύλους τὸ ἐπισκεπτήριον, τὸ ὁποῖον τοῦ ἔδωκαν.

— Φρειδερίκος Μπουσκάλ, ἐψιθύρισε· φαίνεται, ὅτι εἰσέφυγε τὸ πρόσωπον αὐτό, διότι τὸ ὄνομά του δὲν μου εἶναι ἄγνωστον.

Καὶ ἀφοῦ ἐσημείωσε δύο λέξεις ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου, τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν γραμματέα του, ὁ ὁποῖος ἐπανήλθεν, ὀδηγῶν τὸν Φρειδερίκον Μπουσκάλ.

Οὗτος ἦτο καλοενδεδυμένος κύριος, σοβαρός, μὲ πρόσωπον τιμίου ἀνθρώπου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε πυκνὸν νέφος μελαγχολίας καὶ θλίψεως.

— Ἰσχυρίζεσθε ὅτι δύνασθε νὰ μᾶς δώσετε πληροφορίας ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ ἐγκλήματος;

— Ὑποθέτω, ἀπήντησεν ὁ ξένος.

— Πῶς; δὲν εἰσθ' βέβαιος;

— Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς.

— Δὲν σᾶς ἐννοῶ, ἐξηγηθῆτε.

— Ἰδοὺ, κύριε διευθυντά, τί συμβαίνει: Ἐξ ὅσων ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες, τὸ θῦμα εἶναι θανασίμως πληγωμένον ἐκ τῶν ἐμπροσθεν, ἐπειδὴ δέ, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ἀνάκρισις, ἔστηρίζετο τὴν στιγμήν τῆς δολοφονίας εἰς τὸν τοῖχον, παρὰ τὴν θερμάστραν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔκαιεν ἡ λάμπα, τὸ θῦμα θὰ εἶδεν ἐξάπαντος τὸν δολοφόνον. Ἄρα θὰ τὸν γνωρίζῃ.

— Ἔστω, καὶ τί μὲ τοῦτο;

— Τὸ θῦμα θὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ τὸν ἄγνωστον.

— Μὴ λησμονεῖς ὅτι τὸν εὗρομεν νεκρὸν καὶ δὲν ἐμάθομεν τίποτε.

— Συγγνώμην, κύριε, ἴσως ἐγὼ δυνήθω ν' ἀποσπᾶσω τὸ μυστικὸν τοῦτο. Εἶμαι φωτογράφος καὶ κατὰ τὰς ἐρεῦνας μου ἀνεκάλυψα, ὅτι ὁ ἀμφιβληστροειδὴς χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ νεκροῦ διατηρεῖ ὥρας τινὰς μετὰ τὸν θάνατον τὴν εἰκόνα τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἐβλεπε τὰς στιγμὰς τοῦ θανάτου του. Αὐτὸ τὸ διεπίστωσα πολλάκις καὶ ἰδίως ἐπ' ἐσχάτων, ὅταν ἐκλήθην νὰ φωτογρα-

φήσω ἓνα νεκρὸν. Μόνος εἰς τὸ νεκρικὸν δωμάτιον, μὲ ὄλην μου τὴν ἡσυχίαν προσέβην εἰς τὸ πείραμα, ἐπλυνα τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ νεκροῦ καὶ τῇ βοηθείᾳ μαγνεζίου τὸν ἐφωτογράφησα. Μετὰ μίαν ὥραν ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλακὸς ἀνεκάλυψα τὴν εἰκόνα τοῦ ἱατροῦ, ὅστις τὸν περιποιεῖτο κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς του.

Ἐνῶ ἔλεγε ταῦτα ὁ Μπουσκάλ, ὁ γραμματεὺς τῆς αστυνομίας εἰσῆλθε φέρων ἐν ἔγγραφον εἰς τὸν διευθυντήν.

Ἐκεῖνος, ἀφοῦ ἔσπριψεν ἐν βλέμμα, ἀπηνθύνθη εἰς τὸν φωτογράφον.

— Μά, νομίζω ὅτι σᾶς ξέρω, πέρυσι δὲν εἶσθε σεῖς, ὅστις κατεδικάσθητε ἐρήμην διὰ κλοπὴν δώδεκα χιλιάδων φράγκων ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν;

Ὁ φωτογράφος ἠρυθρίασεν.

— Ὅχι, δὲν εἶμαι ἐγώ, εἶναι ὁ υἱός μου· ἀπὸ δεκαπέντε μηνῶν εἶναι ἄγνωστος δι' ἡμᾶς ἡ διαμονὴ του, ἔχασαμεν τὰ ἔχνη του, ἡ μήτηρ του καὶ ἐγὼ εἴμεθα βυθισμένοι ἕκτοτε εἰς μεγάλην λύπην.

Ὁ διευθυντὴς ἐλυπήθη διότι ἔξεσε παλαιὰν πληγὴν καὶ ἔστρεψε τὸν λόγον.

— Ἰσχυρίζεσθε λοιπὸν ὅτι. . .

— Ἄν μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ φωτογραφίσω τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ θύματος, ὡς ἐγὼ εἰσέφυγε, ἔλπίζω νὰ σᾶς προσφέρω φωτογραφίαν τῆς τελευταίας σκηνῆς.

— Πολὺ καλὰ, ἄς εἶναι. Θὰ δώσω τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς· ἐὰν ἐπιτύχετε, θὰ δικαιούσθε εἰς τὴν ἀμοιβήν, τὴν ὁποίαν προσεκλήξαμεν τῶν δέκα χιλιάδων φράγκων.

— Θὰ χαρῶ πολὺ ἂν σᾶς προσφέρω τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν, ἡ ὁποία θὰ μὲ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὰς οικονομικὰς δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκομαι. . .

✱

Μετ' ὀλίγας ὥρας ὁ φωτογράφος, κλεισμένος εἰς τὸν σκοτεινὸν θάλαμον, ἔπλενε εἰς τὸ ἀποκαλυπτικὸν λουτρὸν τὴν πλάκα του. Ἡ ἀγωνία του ἐκορυφώθη ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς πλακὸς ἤρχισαν νὰ φαίνονται. Τὸ πείραμα εἶχεν ἐπιτύχει. Ὀλίγα λεπτὰ μετὰ ταῦτα μία ἀποτροπαία μορφὴ ἀπετυπώθη ἐπὶ τῆς πλακὸς.

Ὁ φωτογράφος τὴν ὕψωσε πρὸς τὸν ἐρυθρὸν φανόν, διὰ νὰ παρατηρήσῃ καλῶς, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐκράτησεν ἐπὶ πολὺ· ἀφῆκε τὴν πλάκα νὰ πέσῃ κατὰ γῆς καὶ ἔφερε τὰς χεῖράς του εἰς τὴν κεφαλὴν.

— Εἶναι τὸ παιδί μου! . . . ἐψιθύρισεν ἔντρομος.

Ὁ διευθυντὴς τῆς αστυνομίας τὸν ἐπερίμενε ἐξω. Ὅταν εἶδε τὸν φωτογράφον νὰ ἐξέρχεται, τὸν ἠρώτησε:

— Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα;

— Πλήρης ἀποτυχία· δὲν κατώρθωσα τίποτε!

— Δὲν θὰ ἦτο ἄρα γε καλὸν νὰ ἐπανελαμβάνατε μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν φωτογράφησιν;

— Ὅχι, κύριε διευθυντά, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θύματος κατεστράφησαν, ἔχασαν πᾶσαν εἰκόνα. . .

— Λυπούμαι πολὺ.

✱

Τὴν ἄλλην ἡμέραν αἱ ἐφημερίδες, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τραγικὴ αὐτοκτονία», ἀνέγραφον τὰ ἑξῆς:

«Εἰς ἓν δωμάτιον τῆς οἰκίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατῴκει τὸ ζεύγος Μπουσκάλ, ἐν τῇ ὁδῷ Χ. . ., ὑπ' ἀριθμὸν 55, εὐρέθησαν ἐξηπλωμένοι ἐπὶ τῆς κλίνης ὁ Φρειδερίκος Μπουσκάλ μετὰ τῆς συζύγου του νεκροί. Ἐν πύραυρον ἀναμμένον ἐδείκνυε τὸ μέσον τῆς αὐτοκτονίας, τὰ αἷτια τῆς ὁποίας ἦσαν οικονομικαὶ δυσχερείαι».

Ὅταν ἔμαθε τὴν αὐτοκτονίαν αὐτὴν ὁ διευθυντὴς τῆς αστυνομίας, ἐψιθύρισε:

— Τὸν δυστυχῆ Μπουσκάλ! ἂν ἐπετύγχανεν εἰς τὴν φωτογράφησιν τοῦ θύματος, σήμερον θὰ εἶχε τὰς δέκα χιλιάδας φράγκα καὶ δὲν θὰ ἠυτοκτόνει.

(Joseph Montex). ΕΥΔΩΡΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ ΑΠΑΙΤΕΙ

ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΑΠΑΞ ΚΑΙ ΘΑ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΣΑΠΩΝΑ «ΡΕΕ»

διότι μὲ ἓν κοχλιάριον ΡΕΕ εἰς δύο ὁκάδας ζεστοῦ νεροῦ εἰμπορεῖτε:

νὰ πλύνετε τὰ μαγειρικὰ σκεύη, νὰ καθαρίζετε μπουσμάδες, χαλιὰ καὶ σανίδια, νὰ παστρεύετε λίγδας ἐπίπλων καὶ ρούχων, νὰ στυλβάνετε χρυσά, ἀργυρὰ καὶ ὑάλινα σκεύη καὶ ὑάλους παραθύρων, νὰ πλύνετε τρεῖς φορὰς τὴν κεφαλὴν σας καὶ ν' ἀπαλλαγῇτε ἀπὸ τὴν πιτυρίδα.

Τὸ δὲ σπουδαιότερον, δὴ ἀσθε νὰ πλύνετε τὰ ρούχὰ σας εὐθηνότατα, εὐκολώτατα καὶ συντομώτατα μὲ ἀνάλογον ποσότητα ΡΕΕ.

Ὁ σάπων ΡΕΕ εἶναι ἀπηλλαγμένον πάσης φθοροποιᾶς ὕλης, πιστοποιημένον ἐπισήμως ὡς τοιοῦτος παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ «ΡΕΕ» Εἰς τὴν ΠΛΥΣΙΝ

Ἀσπερόρουχα. — Ἀφ' ἐσπέρας τὰ βρέχετε, βάζοντες 2 κοχλιάρια σάπωνος ΡΕΕ εἰς κάθε γαζοτενεκὲν γλυκοῦ νεροῦ. Τὸ πρῶν τριβετε, στραγγίζετε καὶ τὰ βράζετε ἐπὶ 20 λεπτὰ εἰς ἄλλο νερό, ρίπτοντες 4 κοχλιάρια ΡΕΕ διὰ κάθε γαζοτενεκὲν νεροῦ.

Μουντὰ καὶ μάλλινα. — Ρίπτοντες εἰς κάθε γαζοτενεκὲν χλιαροῦ νεροῦ 6 κοχλιάρια ΡΕΕ, χύνετε ἐπὶ μουντῶν καὶ μαλλίνων καὶ στέκονται ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Οὕτω τελειώνει ἡ πλύσις ὅλων τῶν ρούχων μὲ ἐπιτυχίαν ἑκτακτον καὶ δὲν μένει ἀνάγκη οὔτε εἰς μπουγάδαν, οὔτε εἰς συνήθη σάπωνα.

Ὁ σάπων ΡΕΕ ἐν τῇ χρήσει του καλὸν εἶναι νὰ διαλυθῇ εἰς ζεστὸ νερό.

Ἐκαστον κυτίον 1 χιλιογρ. τιμᾶται ἐν Κων/πόλει ἀντὶ 4 γρ.

Διὰ τὴν μεταπωλὴν ἀνάλογος ἑκπτώσις.

Γενικοὶ πράκτορες δι' ὄλην τὴν Τουρκίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει οἱ κ.κ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ καὶ Α. ΣΙΚΙΑΡΟΓΛΟΥ.

Γραφεῖον καὶ κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Σταμπούλ, Βαλὸν Παζαρ, Νέβεσχιρ Χάν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ, ΕΥΘΥΜΑ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ειρήνη.

Τώρα, ότε ο πόλεμος ξεερράγη απ' άκρου εις άκρον της Χερσονήσου, άπειλών νά μεταδώση την πυρκαϊάν εις όλην την Εύρώπην, ίδου ότι μάς έρχονται από τό διεθνές συνέδριον της Γενεύης οί λόγοι του Λέοντος Βολλάκ, όστις κατέθεσε πρό ιδιαιτέρας έπιτροπής σχετικόν διά την παγκόσμιον ειρήνην ύπόμνημα.

Κατά τό ύπόμνημα τούτο του κ. Βολλάκ, όλαι αί διαφοραί των έθνών θά δικάζονται εις τό δικαστήριον της Χάγης. Τό έθνος δ' εκείνο, τό όποιον δέν θά θελήση νά ύποταχθή εις τās άποφάσεις ταύτας, θ' αποκλείεται της όμοσπονδίας, θά κηρύσσεται κατ' αυτού άμειλικτον μπουκοτάξ, τὰ δέ προϊόντα του δέν θά εισάγονται εις κανέν κράτος ή βεβαρυμένα με ύπερόγκους εισαγωγικούς δασμούς.

Όραιά είναι αί ιδέαι αύται. Άλλά φαντασθήτε τί πρέπει νά κάμωμεν τούς Νιάμς-Νιάμς, τούς Βερβέρους, τούς Μαροκηγούς, τούς άπολιτίστους και άγρίους μαύρους και έρυθροδέρμους, όταν ούτοι, μη έχοντες τίποτε νά χάσωσιν, επιπέσωσι κατά των ειρηνοφίλων Εύρωπαίων; Θα κύψωμεν πρὸς τās δυνάμεις των και θά σταθώμεν νά μάς καταφάγωσιν επί των έρειπίων του ναού της Ειρήνης, επί των όποιων θά έγερθή ο ναός του Ίανου;

Η Ειρήνη φαίνεται, ότι είναι όρος μη άνήκων εις την επίγειον βασιλειαν, τὰ δέ χυτήρια των Κρεζό και Κρούπ, όπου κατασκευάζεται ο χάλυψ των ξιφών και ο όρείχαλκος των τηλεβόλων, θά άργήσουν πολύ νά σβύσωσι τās πυράς των.

Ο γραφικός χαρακτήρ.

— Διαιτί ο γραφικός χαρακτήρ γίνεται όσημέραι περισσότερον δυσανάγνωστος; Αύτην την ερώτησιν άπευθύνει ο «Χρόνος» του Λονδίνου εις τούς άναγνώστας του. Και είναι πραγματικώς ερώτησις επί σπουδαίου ζητήματος, διότι είναι παραδεγμένο, ότι οί γράφοντες πολύ όλίγον φροντίζουνσι πλέον διά τόν γραφικόν χαρακτήρα των, ο όποιος πολλάκις καθίσταται πλέον δυσανάγνωστος και από τὰ ιερογλυφικά.

Είναι άληθές, ότι διά νά καλλιγράψη κανείς πρέπει πρό παντός νά διαθέτη καιρόν και ήσυχίαν πνεύματος. Ο σύγχρονος αιών μάς άφήρεσε και τὰ δύο: πάντοτε έχομεν νά κάμωμεν περισσότερα των όσων μάς επιτρέπουν αί όραι μάς και πάντοτε εύρισκόμεθα εις μίαν πνευματικήν και νευρικήν υπερδιέγερσιν. Έν τούτοις ίδου μερικά των άπαντήσεων, τās όποιās έλαβεν ο «Χρόνος»:

— Κακογράφομεν, άπήνησεν εις, διότι μάς ήνάγκάζον εις τό σχολείον ν' αντιγράφομεν πολύ και δι' αυτό μάς διέφθειραν τόν γραφικόν χαρακτήρα.

— Πταίουν αί χαλύβδινα γραφίδες, αί όποιαι δέν δύνανται νά έξισωθούν προς τās εκ πετρού.

— Ο γραφικός χαρακτήρ, άπαντᾷ τρίτος, δέν εμπορεί νά κάμη εξαίρεσιν εκ της όλης εξέλιξεως και έπειδή τὰ πάντα βαίνουνσιν εις παρακμήν...

Η «Daily Mail» όμως εύρίσκει άλλην αίτιαν και λέγει:

— Κακογράφομεν, διότι δέν έχομεν άνάγκην της γραφής. Όλα τὰ έγγραφα συνθέτονται με την γραφομηχανήν, τὰ φιλολογικά έργα (Σ. Σ. Α., δέν πρόκειται περί των ελληνικών) ύπαγορεύονται έπίσης, τὰ προσκλητήρια άντικατεστάθησαν δια τού τηλεφώνου και αί έπιστολάι με τὰ εικονογραφημένα κάρτ-ποστάλ.

Ο ζυθος.

— Θέλετε μερικούς αριθμούς περί της παραγωγής και της καταναλώσεως του ζυθου;

Κατά τό έτος 1910 έφ' όλης της γής παρήχθησαν, άρα και καταναλώθησαν, 80 δισεκατομμύρια λιτρών ζυθου. Εκ της παραγωγής ταύτης ή Αμερικη έδωσεν 72,226,607 εκατόλιτρα, ή Γερμανία 64,491,284, ή Αυστρία 23 εκατομμύρια, τό Βέλγιον 16, ή Γαλλία 15,800,000, ή Ρωσία 8,000,000, μετά την όποιαν έρχονται ή Δανία, ή Έλβετία, ή Σουηδία, ή Ολλανδία.

Η πειδ κοντή γυναίκα.

Είναι μία Ούγγρις, ή όποία όταν έγεννήθη ήτο 16 εκατ. του μέτρου και τώρα πού είναι τριακογούτις έχει ύψος 70 εκατοστών και ζυγίζει 7 χιλόγραμμα. Μίαν ήμέραν, όταν ήτο μικρά άκόμη, την είχαν χάσει οί γονείς της, κατόπιν δέ την εύρον κρυμμένην όπίσω από τό πόδι ενός τραπεζιού. Και όμως ή πλέον κοντή αύτη γυναίκα είναι άρραβωνιασμένη με Ένα έχοντα ύψος 1 μέτρου και 72 εκατοστών και ο όποιος ζυγίζει δέκα φορές περισσότερον από την μνηστήν του. Η Ούγγρις έχει κάμει όλον τόν γύρον του κόσμου και... την τύχην της.

Γραμματόσημα.

Έωρτάσθη κατ' αυτās ή πεντηκονταετηρίς της γραμματοσημοφιλίας, ή όποία εξακολουθεί, παρ' όλον τόν ανταγωνισμόν, ο όποιος γίνεται από τās κάρτ-ποστάλ, νά κρατῇ τὰ πρωτεία.

Μερικοί συλλέγουσι τὰ γραμματόσημα διά νά τὰ πωλήσωσιν, άλλοι τὰ κατατάσσουσιν εις συλλογάς, άλλοι σπολίζουν τούς τοίχους των έξοχών οικιών με αυτὰ, άποτελούντες παράδοξα σχέδια, οί δέ Αμερικανοί ενδύνονται με τὰ γραμματόσημα. Πρό τίνος μάλιστα εις Ένα χορόν μετημφισμένων, δοθέντος από τόν δήμαρχον της Πολιμόρ, μία μίς προσήλθε φέρουσα τουαλέτταν από μουσελίαν, εις την όποιαν ήσαν έπιτεθειμένα 30,000 γραμματόσημα όλων των χωρών του κόσμου, παριστώντα έν τῷ συνόλω άμερικανικήν σημαίαν, κρατούμένην από πετώντα άετόν. Τό κορσάξ ήτο έπίσης από γραμματόσημα. Τί λέγουν οί γραμματοσυλλέκται περί αύτης της ζωντανής συλλογής; Θα την ήθελαν νά είχαν την εκκεντρικήν δεσποινίδα, ή όποία, άλλως τε, έχει την άμερικανικήν νόσον νά είναι εκατομμυριούχος;

Η μεγαλειτέρα συλλογή κάρτ-ποστάλ.

Εις τās Βρυξέλλας ο κ. Bruynseels έχει την μεγαλειέραν συλλογήν κάρτ-ποστάλ όλου του κόσμου. Η συλλογή αύτη άποτελείται από πολλές χιλιάδας δελταρίων με τὰ γραμματόσημα επί της εικονογραφημένης όψεως, προσερχόμενα από 220 χώρας. Ο Bruynseels με την συλλογήν του αύτην έλαβε μετάλλιον τιμής εις την Διεθνή Έκθεσιν της Νυρεμβργ.

Βουνά ταξιδεύοντα.

Έτηλεγράφησαν εσχάτως εκ Φραγκφούρτης ότι μεγάλοι καταπτώσεις συνέβησαν κατά μήκος της σιδηροδρομικής γραμμής μεταξύ Μαριεμβούργ και Έρβάχ. Αί κινησεις των βράχων επανήρχισαν. Ολόκληρον βουνόν, του όποιου ή βάση είναι 50,000 τετραγωνικά μέτρα, μετατοπίζεται. Προχωρεί 30 εκατοστά του μέτρου καθ' έκάστην και άπειλεί την σιδηροδρομικήν γραμμήν. Οί μηχανικοί και οί γεωλόγοι άγνοούσι τί μέτρα νά λάβωσι.

Τα νομίσματα.

Αν τὰ νομίσματα όλων των κρατών έμοιράζοντο έξ ίσου εις τούς ανθρώπους, θά έπαιρνεν ο καθείς από 35 φράγκα.

Το γνώθι σ' αυτόν.

Είς φοβερός τοκογλύφος όμιλεί περί της άκριβείας των τροφίμων.

— Α! αυτό είναι αίσχροκέρδεια, διότι δέν στηρίζεται εις κανένα πραγματικόν λόγον! άκούς εκεί ν' αναβάσουν την τιμήν του ψωμού! Ο λαός πρέπει νά βάλλη φωτιά στα σπίτια των πρωταγίων. Και κάποιος πού τόν έγνώριζε καλά:

— Φαίνεται ότι έχετε άσφαλισμένο τό σπίτι σας σέ πολύ καλή τιμή

Εις την καπελλού.

— Μ' αυτό τό περὸ στο καπέλλο σας, κυρία, φαίνεσθε κατά είκοσιν έτη νεώτερα.

— Τότε βάλε μου δύο.

Αντιθέσεις.

— Βλέπετε αυτόν τόν νόνον; Είναι εις μέγας ζωγράφος και επί πλέον πολύ ανεπτυγμένος κύριος.

Εις τό Οικοτροφείον.

Ο πελάτης: — Έξάπαντος ήλλάξατε την μαγειρικήν σας από χθές. Γιατί την ήλλάξατε;

— Πώς, δέν σās άρέσει ή μαγειρική της νέας μαγειρικής μάς;

— Όχι, δέν θέλω νά ειπώ αυτό μαγειρεύει όπως και ή άλλη.

— Ε, τότε πώς καταλάβετε ότι την ήλλάξαμε;

— Νά σου πώ: Έως προχθές εις την σουπά μου εύρισκα μαίρες τρίχες, δυό μέρες τώρα βρίσκω ξανθιές.

Ανατολικά αποφθέγματα.

— Έάν ή νυκτερίδα δέν καταδέχεται τόν ήλιον, είναι άρα γε διά τούτο όλιγώτερον λαμπρός;

— Ποτέ δέν πρέπει νά θαυμάζωμεν την καθαριότητα ενδύματος, ούτινος χρεωστούνται τὰ πλουστικά.

— Μικρά χαράγη πνίγει μέγα πλοϊον, κέντημα μικρού έντόμου φρονεί έλέφαντα και μικρός σπινθήρ μεταδίδει πύρ εις μεγάλην πυρτιδαποθήκην.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

διὰ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

κατά την μεθοδικήν σειράν της διδασκαλίας των εν Εύρώπη Conservatoires

ἐπὶ μετρίοις διδάκτροις

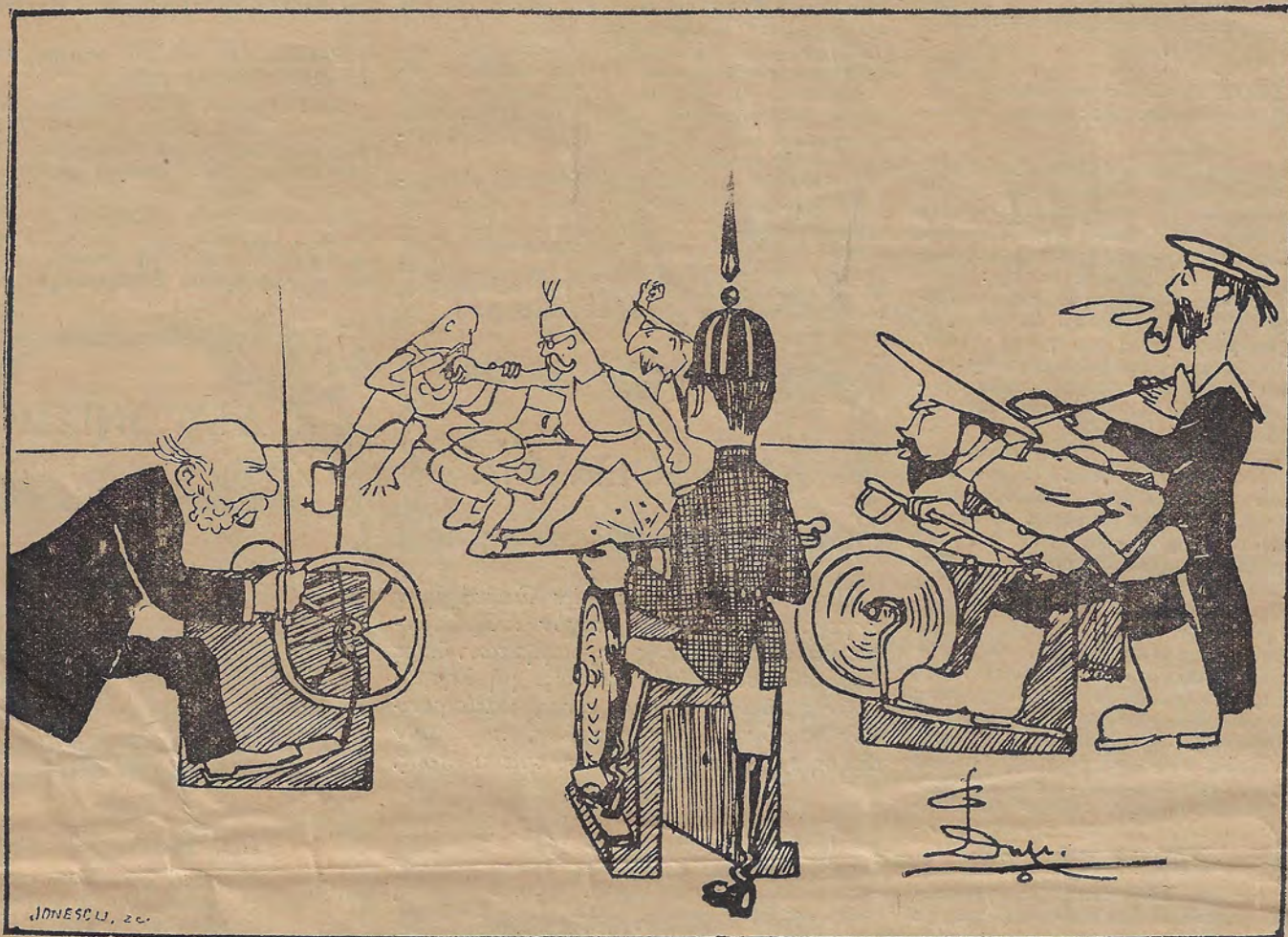
τοῦ καθηγ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ

πτυχιούχου τοῦ Conservatoire τῆς Βιέννης.

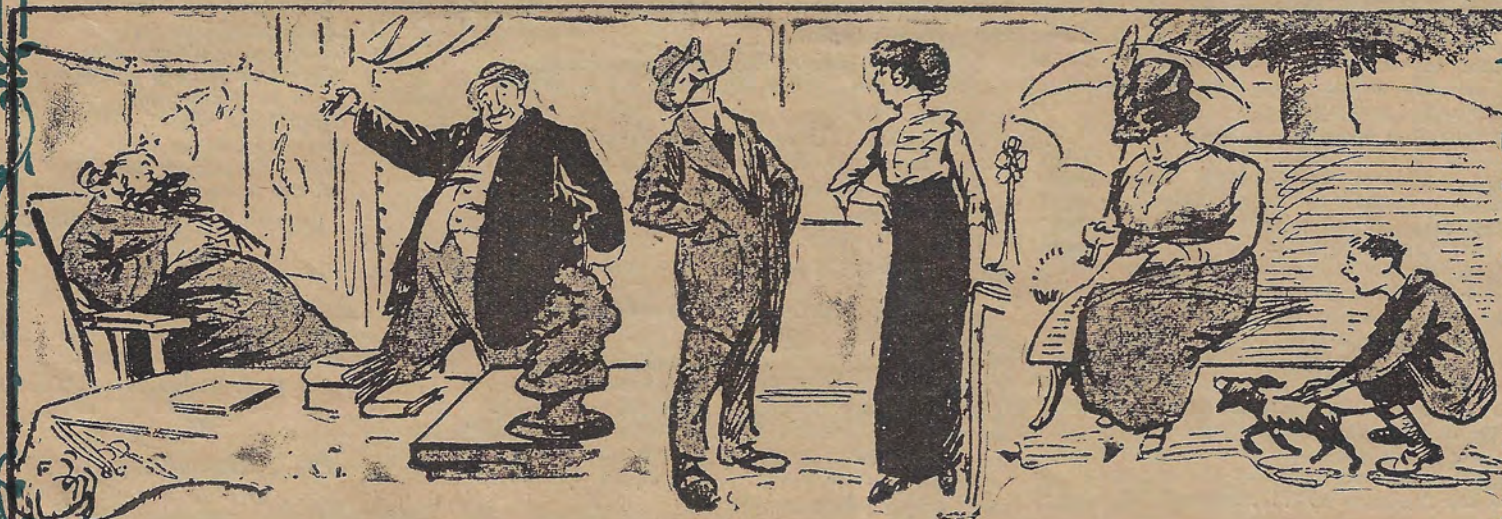
Πέραν, Ταρλάμπασι, ἀρ. 105.

Σημ. Ἀνὰ πᾶσαν Δευτέρα καὶ Πέμπτην.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Πώς έννοοῦν τὴν οὐδετερότητα αἱ Δυνάμεις κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον.

—“Ολο φωτιά εἶσαι.

—Ναί, τώρα ἔρχομαι ἀπὸ τὸ καφενεῖον ποῦ καταστρώναμε τὰ σχέδια τῶν μαχῶν ποῦ θὰ γίνουν.

—Ποτέ σας, κύριε, δὲν ἠσθάνητε φόβον;

—Ποτέ, παρὰ μόνον ὅσας φορές μοῦ ἔκαμαν πρότασιν γάμου.

—“Αφῆσε τὸ σκυλλί μου· τί; γυρεύεις

νά μοῦ τὸ κλέψης;

—“Ὁχι, κυρία, πέρνω τὸ μέτρο τοῦ ρούχου του.

Τυπ. «Ἐμπορικόν» Ἀριστοβούλου, Ἀναστασιάδου καὶ Σας.— Ὑπεύθυνος: ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: **ΣΤΑΪΝ**